

ДІЛО

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конт. почт. шк. 504-060,
143-322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ.
Місячно 5-00 зок.
Чвертьрічно 18-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зок.

Телеф. Редакції 229-41.
Друківні: 223-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ до АДМІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Остаточний речинець апеляційної розправи проти Бандери і товаришів.

В суботу 28. березня ц. р. оборонні дістали права проти Бандери і товаришів відбудеться невідкладно 27. квітня ц. р. На розправі будуть присутні всі засуджені.

Підготовляють совітсько-японську війну на осінь.

Гордон Ендерс, американський дорадник ля-
ма в Тибеті, пише в „Нью Йорк Амерікен“ про
можливість війни між Совітами та Японією без-
посередньо після добрих жнив у Совітах. Та-
кий план має Росія. Виявилася дуже дбай-
ливо і про це знає тибетський міністер війни
Дангпел Гей. Тибет інтересований в тій війні то-
му, що його можуть зайняти так, як заявили
Бельгія в часі світової війни. Війна між Совіта-
ми і Японією неминуха — таке має переконан-
ня ляма в Тибеті та його міністри. Коли є між
ними яка різниця в поглядах, то хіба така, що

не знають часу, коли війна вибухне. Ляма ду-
має, що Японія не зможе приготувитись ще че-
рез кілька літ, а Совіти вже готові і ждуть лише
на добрі жнива. Тому японські генерали зро-
блять усе можливе, щоби відволікти війну.

Коли Ендерс відвідав із Тибету, тамешній
уряд приготувався поважно на вибух воро-
жих кроків між обома суперниками. Ендерс чув,
як члени кабінету обговорювали такі справи
при обіднім столі в однім ресторані. Це незви-
чайне для американця, але звичайне для азія-
та.

Комісія оборони держави в Бельгії.

БРІССЕЛЬ, 28. 3. ПАТ. Уконституувалася
парламентарна комісія оборони держави.
Вона складається з 20-и послів і сенаторів та 11 ви-
сшх офіцерів. Її завданням буде: пізнати теперішній
стан війни та потреби оборони і запроєктувати
необхідну; праця потребує кілька місяців.

не зійшли ще зовсім з версайської платформи,
щоб шукати іншого виходу з теперішнього по-
ложення. Домогання, щоб Нідерланди не фортифі-
кувати, не мають сенсу, бо Німеччина все одно
ніколи на них не погодиться. Бельгія мусить
глядіти реально на ситуацію, не боронити пра-
вого стану річей, що вже не існує. У протини-
му разі Бельгія може втратити симпатії Англії
та нейтральних держав, які відомо саме завдя-
ки дотепершій поміркованій політиці.

ПРИСПИШУЮТЬ ВИБОРИ.

БРІССЕЛЬ, 28. 3. ПАТ. Як подає сьогодніш-
ній „Ле Суар“, у парламентарних кругах до-
магаються приспівення виборів (які мали відбутись
щойно 21. червня), бо вважають, що уряд по-
кликаний новими законодавчими палатами, ма-
тиме більше поваги, щоб вести закордонну по-
літику у теперішніх важких часах.

НІМЕЦЬКІ ЛІТАКИ НАД ГОЛЯНДІЄЮ?

АМСТЕРДАМ, 28. 3. ПАТ. Як подає щоден-
ник „Телеграф“, один старшина гарнізону у
Венло помітив вчора пополудні німецький во-
єнний літак, що переділяв понад касарнями;
здається, робили з нього знімки.

Реакція на Іденову промову.

У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 28. 3. ПАТ. Тутешні політ. круги з
адоволенням прийняли заяву мін. Ідена, який по-
твердив, що Англія уважає Льокарно важним
і дає йому гарантію. Все таки Іденова інтер-
претація постанов про наради ген. булав не
адовольняє французів. Деякі часописи зовсім від-
кинули промову Ідена; інші його атакують.

ТА В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 28. 3. ПАТ. Нім. преса, правдопо-
добно під впливом уряду, не критикує Іденової

промови, щоб не вразити англійців, але проти-
ставиться англ. домоганням. „Фелькішер Бе-
бахтер“ хвалить Ідену за те, що висловив непо-
розуміння дотично становища Англії і порадив
затримати темп переговорів. Після його ви-
ступу вертаються надії на міжнародне порозу-
міння. Навіть про Францію висловлюється нім.
офіційно дуже тепло. Цього — зрештою не зов-
сім оправданого — оптимізму не слідно у „Бер-
лінер Тагеблаті“, що висловлює Іденові при-
знання за примирливу акцію, зате атакує його
за піддержку на рад ген. булав.

Англьо-єгипетські переговори не поступають.

ЛОНДОН, 28. 3. ПАТ. Як подає „Дейлі Те-
леграф“, єгипетські переговори над новим англо-
єгипетським договором ступили на мертвій точці.

Перед комуністичною революцією в Іспанії.

ПАРИЖ, 28. 3. ПАТ. Тутешня преса від кіль-
кох разів звертає увагу на скріндену діяльність
Комуністичної партії, що намагається збільшувати
вплив. Як пише „Матен“, зрив Белі Куна, при-
чому туди ще 6-ох інших емісарів, щоб покерму-

вати військовою підготовкою революції. Чималий
натиск кладуть також на пропаганду в армії, від-
киля намагаються усунути старшин, яким заки-
дають фашистівські симпатії.

Словаки і дальше в опозиції.

ПРАГА, 28. 3. ПАТ. Як стверджує комуніст
опозиційної народної партії (під проводом о. Глі-
зи), переговори в справі опіядання цієї партії
і згаданим урядом перебувають на відложці на не-

обмежений час. В урядових кругах говорять, що
обі сторони не могли дійти до порозуміння зод-
питуванням утворення окремого міністерства для
Словакини.

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові,
вул. Третого Мая 15.

приймає вкладки ощадності і як централь кредит-
това для українських кооператив всіх видів уділяє
кредити на піднесення господарства і промислу.

Хто спекулює -- може переспекулювати,

а той осягне спокій і користь
хто заощаджує готівку
вложивши на опроцентовану книжочку в
„НАРОДНІЙ ТОРГОВЛІ“,
Львів, Ринок 36. I. п.

Регіональний Шевченко.

Львів, 28. березня 1936.

Цього місяця, як у традиційному місяці Шев-
ченкових свят, та ще й з приводу особливих цьо-
горічних 75-и роковин смерті Т. Шевченка, —
відбувся на честь Тараса Шевченка поранок та-
кож в одній вселюдній школі у Львові, — єдині
міські школі з українською мовою вивчення.
Серед зелених і лент пишалося на естраді погруддя
Поета, але — мабуть через тонке розуміння есте-
тики — не було там сліду жовто-блакитних колі-
рів. Були співні і декламації, але текли так шту-
дерно дібрані, що ні разу не треба було вжити
слова „Україна“ (мабуть через тонке почуття ре-
спубліканської милозвучності). Була й промова уч-
ня, — очевидно: перевірена раніш і докладно ви-
правлена вчителями. Милый хлопчина палко за-
являв: „Служу за Твоїми заповідями...“ „Нарешті
відітхнули слухачі-батьки, — наразі повіе ду-
хом справжнього Шевченка“, — і жалібно насто-
рожили вух. „Будемо любити всіх людей, будемо
любити тата, маму, будемо добре вчитися...“,
продовжував малий промовець. Про рідний край
ві згадав, бо про нього у заповідях Шевченка не
було видно мови. Хіба для повноти образу, як ви-
глядав той поранок, присвячений пам'яті україн-
ського Гіенія, можна зазначити, що в той день
безпосередньо перед „святоточним“ поранком, вор-
мально відбувалися шкільна наука, — що школя-
рі не дістали ніякої вказівки прийти у святоточний
одяг, — та що два шкільні терціани — поляки,
батькам, які прийшли на той поранок, остента-
ційно пояснювали дорогу по польськи: вважають
це звичайною річю, бож прачінь директор-украї-
нець, вчителі-українці та школярі-українці теж
говорять до них по польськи. І в тих школярів
понад 600 душ і нема між ними ні одного не-
українця.

Справа ніби дрібна, — остільки дрібна, що
горячиться відносною однієї теми. Можемо стрі-
нутись з закидом, що це тема найважче до замітки
про той одиничний випадок, якого не слід генера-
лізувати. Не жалі, ми взяли цей приклад з ос-
татніх днів саме як ілюстрацію системи і до си-
стем, стосовної і з польського боку і україн-
ського. З польського боку існує незмінна система
покладена в основу шкільної меншинової політи-
ки: все українське обчиркувати з найменших по-
жмак якоїсь окремої національної особовості. Нічо-
го не вчити з української історії, що давало б ді-
тям свідомість тисячелітнього зв'язку історичної
традиції; нічого з української літератури, що ка-
зало б про суцільність національної культури; ні-
чого такого, що давало б дітям той здоровий духо-
вий корм, який зветься історичним вихован-
ням опочитим на знанні вірної істини та вірної

культури; українську школу зводити лише до української мови (якою, врештю, вчать тільки частину предметів), як до механічного засобу зацілювання т. зв. державного виховання, при чому «теорії» того державного патріотизму не передбачили в нія місця для одночасного виховання національного, — для тих дітей і тої середняцької молоді, для якої держава і рідний край не є поняттями тотожними.

З другого боку маємо керівників школи і учителів, які виявляють таку ревність не тільки у виконванні законів і розпорядків, до чого вони зобов'язані, — але й у відведенні багатьох шкільних зусиль, — що дуже часто „перестаріються“. Маємо враження, що в той спосіб і керівники згаданої школи перестарілися у „регіоналізації“ Шевченка та в обдірванні Шевченкового святкового поранку з усіх зовнішніх святкових познач. Ясно річ, що Шевченко це не пошкодить: чим він уже не був і кого в нього вже не робили?! Ажже був уже Шевченко найпопулярнішим поетом і найбільшим естетом, мало не творцем українського націоналізму та речником інтернаціональної соціальної революції, співцем „різних“ та аристократом духа, — мій Бже: чого вже про Шевченка не писали, куди вже його не експлуатували і як його не перероблювали?! Не зашкодить йому, повторюємо, і „регіоналізація“

маска: маска поета етнографічної маси, автора ліричних віршків, які тільки мовою різняються від подібних віршків на другій півкулі світу.

Але, очевидно, користі з такого представлення Шевченка як і в цілої системи розробки великої української проблеми на цілу низку дрібних і другорядних регіональних питань, — нема і не може бути так само і для польської сторони. І з тим ментом, як тільки прийшло взагалі до розмови про налагодження польсько-українських відносин, та система автоматично мусила відпасти: «дуже суттєвий виборчий компроміс» не була скількість міндатов, лише признание актом компромісу характеру політичної особистості української сторони та наскрізь політичного характеру української проблеми. І це всяка констатація для українців: бо саме тільки як політична проблема — українство може мати значіння для польської політичної думки. Це така аксіомна правда, як те, що українського „політику“ не можна відділювати від української культури та від системи шкільного виховання: не можуть бути національні безхребетники, люди без почуття вираженого національного патріотизму, одночасно свідомими громадянами держави, бо тільки між окристалізованою українською та польською політичними думками можуть бути спільні точки.

Не вхлонуло у подробиці згаданої системи шкільного виховання, — у шкільні програми, у тексти підручників і т. д. Це річ фахівців. Притамуємо тільки, що наші шкільні фізичні відділи поставили тезу: польська освітня політика мусить перевести ревізію своєї теорії державного виховання у тому напрямку, щоб молоді у шкільному віці могла вивести зі шкільних лавок любов рідного краю і привязання до рідної культури. Та поки це прийде — на всіх бачках української дитини і молоді лежить святий обов'язок: доповнити своїм дітям недовідані офіційної шкільної освіти, не дозволити, щоб українська молодь виростала у жалювому незнанні рідної бувалиці, у повному неананні справжніх скарбів рідної культури. Діти, які були присутні на тому поєдано-святковому шкільному поранку, не можуть залишитись в тим „звичним“ вартості Шевченка на ціле своє життя: їх треба виховати на правдивих заповідях Тараса Шевченка.

ОБУВА Кіліньський
найліпшої марки

ВІКЛЮЧНА
ПРОДАЖА

МІКАДО

Львів, пл. Марійська 5
(Галерія Мар. Яська) 1780

Німці оглядають свої літаки.

Штакен, 29. березня

В неділю, 29. березня пополудні відбулися на летовищі в Штакені, передмісті Берліна, випроби військових літаків. Цілий дохід із цього першого в своїм роді урочинства в Німеччині призначили на зливу поміч населенню. Дохід мабуть був дуже великий, не зважаючи на те, що вступ на летовище був лише 50 фен. Поляди міської залізничної і всі інші засоби комунікації спрямовані до Штакена були виповнені вперть. До воріт летовища тяглася з усіх сторін через зелену вже поле товста маса глядачів. Самий вигляд штакенського осередку німецької повітряної флотії свідчить про її сучасний розвиток і значіння. Цепелинові галі підносяться як грандіозні червоно-білі оскелі. Глядачі на її даху виглядають як купа різнобарвних ком'х. Поруч з нею квітнула для летунів, лікарня та інші будівлі виглядають значно менші, ніж вони є справді.

Теплий сонячний день дає змогу розтаборитися кожному по влодобі. Сам майдан облягає груба верста глядачів, інші можуть бачити лише те, що діється в повітрі, врештю головою. Ті, що хочуть бачити, як літаки розганяються під посягачем, уживають дуже простого приладу, полого до періскопу на підводних човнах: він складається із двох кусників дзеркала, поміщених скісно на відстані якогось метра на пачку; їх продають сотнями торговці як бачани, помаранчі та ковбаски. Торговцям моглоб позадрити купці з мареського порту. Менш цікаві посідали, а деякі, головою ліжки, навіть полагали на загорітих, постелених посуджаним човніками на молодій траві; в такіх позі, очевидно, дуже вигідно слідувати за літаками, прислонивши очі рукою від надміру сонячного блиску. В такіх позі стріляють врештю й абіонці до Італійських літаків. Увесь галас заглушує великий голосник, що заповідає кожну виправу, дві ф'хоні повеселення, подає до відома, які числа карт вступу дадуть триста відвідувачам зробити прогулку в літаку над Берліном. У часі коротких пача грає.

В однім гумористичнім німецьким часописі представили Бога, який побачивши під собою внось літак, питається зливаю своє святе

оточення, в який день він сотворив цього дво-виного птаха. Відповіді не було, але можна думати, що його сотворено одночасно з людиною, кинувши до її духу непереможне змагання літати. Коли людина потягнула далеко позаду себе всіх пливунів, то й птахи лишилися тепер далеко позаду. Мистецтво сучасних летунів викликає справді найбільший подив і захоплення. Два швидкі літаки системи Г'юлія осягли 400 кілометрів за годину, для зменшення спротиву повітря, вони стігали жолеса. Незвичайна точність кермування дає їм змогу перелітати над самими головами глядачів. Два літаки до дев'яти літаків з ескадри Райтгофена відбули вирази з точністю, якої нелетко осягти й на землі. Злизу здавалось, що літаки дотримують один одного крилами; про їхню викликало те, що вони були на незначно різній височині. Найбільше захоплення глядачів викликали вирази мистецького лету на літаках системи Б'єккера, в яких узали участь діяльні воляки і резервісти повітряної флотії. Для нефіховця деякі вирази видаються просто незрозумілі. Летуні, що перекидають раптом апарат на спину і летять добрий кусник униз головою, а догори колесами не знають, очевидно, про існування п'єморков. А коли апарат починає раптом обертатися навколо власної осі, то здається, що його схопив і крутить вітер та що летун утратив рівну над апаратом. Незвичайно ефективно виглядає також, коли апарат паде майже як камінь на землю і раптом силою розгону піднісється прямо вгору. Як і цих вираз мають більшу бовзу вартість нефаховцеві важко оцінити, але вже сама певність і точність, з якою працює апарат в руках досвідченого летуна, є доказом, якою небезпечною зброєю є літак в сучасній війні.

Велику участь у мистецьких виразах взяв герой світової війни, полковник Удет, на своїм 750-сильнім „Рен-Шпербер-1“, на яким він поплисувався в часі змагань олімпійських гриш. В часі його вираз був присутній і головний керівник цілої німецької повітряної зброї, генерал Герінг з дружиною, в супроводі кількох до-стойників. Велике зацікавлення глядачів викликав бій між кількома літаками та обстріл літаків

ОСТАННІ ВЕСНЯНІ НОВИНИ
жіночих і мужеських матеріалів
поруває
ДІМ МОДИ
Львів, ПЛОЩА МАРІЙСЬКА 4.
Українська обслуга.

одного тямкою і одною легкою батареєю. Протиліткова гармата дає 60 стрілів на хвилину, та рахотить як скоростріл.

Одночасно з початком летунських полів скінчилась велика виставка водного та повітряного спорту, що мала пропагандивний та комерційний успіх, але й на самім летовищі мали відвідувачі змогу оглядати десять різних родів спортивних літаків. Все це свідчить про велике зацікавлення німецьких глядачів повітряним спортом у часі, коли Німеччина готується до виборів вже найближчої неділі.

М. О.

ДО ВСЕЧ. УРЯДІВ ПАРОХІАЛЬНИХ І КОМІТЕТІВ ЦЕРКОВНИХ

Наша фірма дістала останніми часами багато запитів про наше відношення до новоповсталої в Станиславові ліярні дзвонів під фірмою Вілчунські й Фельчинські, що їздять від села до села розпихаючи де тільки вдається свої верби.

Отже заявляємо, що з названими людьми нас нічого не лучило, і не лучить.

Дивним дивом фірма ця повстала на тому самому місці, де недавно була фірма Мага і Ска здемаскована в часописах, а аз якою скривалися два жиди Ізраель і Ляб Бергері.

Врешті подаємо до ласкавого відома, що поза нашими осідлами Калущем і Перемишлем більше ніде не маємо ніяких робітень нії складів і загалом з іншими ліярнями дзвонів ніякі звязки нас не лучать.

З наміреною повагою

БРАТЯ ФЕЛЬЧИНСЬКІ
Ліярня дзвонів

КАЛУШ або ПЕРЕМІШЛЬ

3—3 1768

Закарпаття.

РАДА МІНІСТРІВ ЗАТВЕРДИЛА ГИМН ПІДКАРПАТСЬКОЇ РУСИ.

Підкарпатська Русь 17 років не могла дістати затвердження свого гимну. Дотепер уряди признавали і не признавали карпаторуського гимну, тому часто доходило до того, що італігенція покидала демонстративно державні смота, якщо військова чи інша оркестра не грає також гимну Підкарпатської Руси. В цій справі посли з Підкарпатської Руси оголосили були інтерпеляцію і рада міністрів у Празі на свою засіданні 21. ч. м. рішила признати гимн Підкарпатської Руси („Підкарпатські русини, остаєте глибокий сон...“) державним гимном.

ГОСТИННІ ВИСТУПИ ПІДКАРПАТСЬКОГО ТЕАТРУ У ПРАЗІ.

До Праги приїжджає театр Підкарпатської Руси з Ужгороду на гостинні виступи на три дні. Протекторат обняли міністер освіти др Еміль Франке і президент м. Праги др Бако. Театр виставить у міській театрі на Винограді 1. квітня ч. р. драму братів Мрштків: „Маруся“; 2. квітня пєсу „Ніші фуріяні“ Спронженіського і 3. квітня драму Карпенка Карого: „Неспана“. Дві перші пєси грає театр у „Підкарпатському руському“ перекладі, третю — в чистій українській мові. Перед першою виставою губернатор Підкарпатської Руси Константин Грібяр анголосить інавгураційну промову.

ЗМІНИ В УЖГОРОДСЬКОМУ ШПИТАЛІ.

Директор ужгородського шпиталю др Мергаут під натиском прилюдної опії подався до димісії. Управу шпиталю перебрав тимчасово лікар-українець др Долинай. Місце примара і рурґічного відділу, яке займає досі др Мергаут, перейняв відомий український хірург др Фелікс Мукачева.

ЯКИХ ЗАСТУПНИКІВ МАТИМЕ ПІДКАРПАТТЯ В ЗАЛІЗНИЧИХ ДИРЕКЦІЯХ.

Нарешті по довголітніх заходах Підкарпатська Русь лобилася заступництвом в залізничній дирекції.

рад у Празі. Доідепер Підкарпатська Русь мала свого заступника лише в районній залізничній раді в Кошицях, яким був теперішній губернатор Константин Граблер. Тепер Підкарпатський мав двох заступників у кошицькій дирекції залізничного установа. На жаль, заступниками Підкарпатської Русі в обох залізничних радах будуть не українці, не наші люди, але чехи, а саме: д-р Бенда і д-р Дрбал, оба чеські адвокати та посол Закарпаття. Проти цього виступає вся закарпатська преса.

ЗА ОКЕАНОМ.

СВЯТО В ЧЕСТЬ ШЕВЧЕНКА У БЕЙОН, Н. ДЖ.

У неділю 15. березня пополудні в галі української католицької церкви заходами всіх товариств, що гуртуються при цій церкві, відбулося традиційне свято в честь Тараса. Програма була багата й різноманітна. Виступав мішаний хор під орудою ун. Василя Мельничука й дитячий шкільний хор. Точки, особливо продукції мішаного хору, вказували на добре виконання хору. Народні пісні вигадали найкраще. Дітвора під рукою п. Мельничука відіграла теж два дитячі образки в честь Тараса: крім того був прегарний діалог: „До стовпів, що підпирають небо“. Хлопчик возводив прегарною українською мовою, а до нього достроїлась і дівчинка. Майстерно випала деклямація „Тополі“ старшої дівчинки.

Свято отворив о. Ол. Павляк, місцевий душпастир, святочну промову сказав д-р С. Демидук із Нью Йорку. Людей могло б бути більше, але ті, що прийшли, виказали шире прихильня для праці хору й дітей.

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ У ЧЕСТЬ С. РУСОВОЙ В НЬО ЙОРКУ.

Заходами жіночих товариств міста Нью Йорку відбулася в Народньому Домі в неділю 15. березня пополудні святочна академія в честь Софії Русовой, з нагоди 80-ліття її народни. Гала, була добре виконана, прихід був призначений на дар Ювіляції.

Програма була дуже багата числом точок і змістом. Було 3 промови (Яремова, Залевська, Чиж) по українськи, одна (М. Гамбаль) по англійськи. Сольові продукції Марії Гребенської, Безручкової, Дяковича, Ордінського та Чижової виповнили вокальну частину, а скрипкове солю Е. Релюкової, фортепіанове М. Вакулінської та українського ансамблю сестер Єдиняків склалися на музичну частину. Були теж дві деклямації, які доповнили програму.

ПОЖЕЖА СИРОТИНЦІ ЗАКАРПАТСЬКИХ РУСИНІВ КОЛО СКРЕНТОНУ.

„Новое Русское Слово“ подає новинку про пожежу в сиротинці закарпатських русинів в Елмгуст-колу Скрентону. Пожежа спричинила 50.000 дол. шкоди. Розпочалася з хліва, де було 40 штук рогатої худоби. В огні згинула половина коров, бо пожежа скоро поширилася. Другу половину треба було постріляти, бо була попечена й шалала з болю. Згоріли разом два фермерські будинки, а головний будинок, де приміщені 300 сиріт і школа, врятувався. Сиротнящем описується „Соединение Русско-Кафтолических Братств“, що має свій осідок у Гомтед, Пенсильвенія.

Бомбардують.

АДІС АБЕБА, 28. 3. ПАТ. Італійські літаки скинули вчора 20 бомб на Гонд'ар.

АДІС АБЕБА, 28. 3. ПАТ. Італійські літаки бомбардували вчора місцевість Гобба у пров. Бали; серед тубільного населення чимало жертв. Персонал шведського амбуляноу урятував життя лише тому, що скоротився до ліса. Абисинський Червоний Хрест протестує проти бомбардування цивільного населення.

Франко-совітський пакт вже обов'язує.

ПАРИЖ, 28. 3. ПАТ. Вчора Флянден та Літви обмінялися ратифікаційними документами.

ми, тому франко-совітський пакт увійшов у життя.

Міський Театри в неділю 29. березня 1936.

пополудне в 3.30 по найнижчих цінах оперетка Абрагама

Вечором комедія, яка тішить постійним успіхом

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ дві вистави:

Баль у Савою

з І. Кульчицькою

і К. Дембовським.

Булш Фекете. Трафіка Пані Генералової.

ВЕСНЯНІ УБРАННЯ

виконані першорядно з чисто вовняного матеріалу зол. 86

ВЕСНЯНІ РАГЛЯНИ

зол. 58

поручає

„ПОВШЕХНИ СКЛАД ОДЗЕЖИ“

ЛВІВ, ПАСАЖ МІКОЛЯША.

Потреба часопису для шкільної молоді.

З хвилиною, коли заговорили про реформу шкільництва, про зближення школи до життя, що кинуть довкола школи, коли висунули бажання, щоб школа приготувала молодь до дійсного життя, коли звернули увагу на потребу громадянсько-державного виховання, з цією хвилиною допущення до школи часопису стало невіддільним наказом. Бо й справді, якщо молодь по скінченні школи має вступати в нове життя вже до цього життя приготувана та освідомлена, то мусить вона вже в школі до цього нового життя приготуватися, мусить покинути школу вже готовим молодим громадянином, що здає іспит на члена цього громадянства. Як що тільки на виховних конференціях зійде балачка на потребу читання часописів у школі, ніхто з виховників не виступає проти допущення часопису до школи. Всі виховники в основі погоджуються з цією думкою. Але якщо дискусія зійде на тему, які саме часописи допустити до школи, тоді тут уже виступає різними думок, тут уже вириває стільки проектів, що справа допущення часописів до школи сходить на німість. Наслідок такий, що допускається такі часописи, які до вподоби вчителю, що опікується читальнею учнів або читають якісь вирізки або, що дуже часто діється, урядово не допущають до школи ніякого політичного часопису, що на одне виходить, і тоді молодь читає всі часописи, які їй тільки попадуть під руки та вичитує з них усе, тільки не те, що може їй принести моральну й матеріальну користь.

Тому, що справа допущення часописів до школи ще й досі не вирішена так, щоб ця справа могла всіх виховників і молодь задоволити, сама молодь радить собі різно, бо вона відчуває, що треба їй якогось посередника, щоб линуло її з життям життям. Різні школи різно собі радять. Багато шкіл видає для себе т. зв. шкільні часописи, а деякі школи навіть друкують їх. Знову інші школи радять собі в цей спосіб, що видають т. зв. стінні часописи або т. зв. живий часопис. Голодові за часописом стараються запобігти й люди зпоза школи, видають часописи нібито для молоді й стараються при допомозі учнів ці часописи поширювати між молоддю.

Застановимося коротенько над поданими способами зарадити потребі дати часопис молоді до рук. У такому випадку, якщо кожна школа видає для себе свій часопис, не може він бути вистаріючий, бо не тільки нема досвідних людей до цієї праці, а принагідні редактори і співробітники не мають витривалості, до цього приходить ще багато клопоту з друкуванням і поширюванням такого часопису, які школа енергій, що її витрачається на видавання шкільних часописів по всіх школах. Зі стінним часописом ця сама морока, а якщо ще додамо, що стінний часопис появляється тільки в 1 примірникові, то ясно, що не всі учні можуть з нього користатися, бо він висить тільки короткий час на коридорі, опісля зникає й цей 1 примірник ма-

ють тільки редактори, якщо хтось з учнів не зір не його собі на пам'ятку. Живий часопис теж не осягає своєї цілі, бо хоча — як казали наші предки: ліпше живе слово, як здохла телятина (пергамент), але живе слово скоро пролітає, а писемно лишається й до нього ми вертаємось, як що нам цього тільки потрібно. А зрештою при редагуванні живого часопису діяльні тільки одиниці, загальна молоді — мало діяльний.

Про редагування часописів для школи, щоб ми до цієї праці непокидаючи не приходиться багато говорити. Не можна сказати, щоб у нас не було часописів, що під деяким оглядом надалися би для школи. Біда тільки в тому, що ніякого з них не можна в цілому поручити молоді. Зрештою треба перетитати кілька часописів, щоб мати поняття про всі діяльні зможного життя його життя. На читання тих усіх часописів молоді у шкільній не має ані часу, ані грошей, щоб їх собі купити. Лише ще в тому, що багато з тих часописів давно не виходить, бо по кількох чи-

слак або забороняє їх шкільна влада або переставляють виходити. Опісля починають шукати за новим часописом і т. д. А до того ще люди зпоза круга виховників не розуміють або й не хочуть розуміти цілі шкільних часописів. Тому згодом витворюється нестерпна ситуація, бо виховники не допускають деяких часописів до школи, які з деяких оглядів безумовно заслуговували б на те, щоб їх дати в руки молоді.

Всі ми думемо, що шкільна молодь не може й не сміє задовольнитися тільки шкільною наукою, але мусить своєю відомістю доповняти й актуалізувати читанням деяких часописів. Але одночасно бачимо, що тепер не маємо ані одного часопису, що його вповні можна допустити до школи й обов'язково дати до рук молоді, як освітній засіб, тому не лишається нічого іншого як такий часопис спеціально видавати для молоді. Міркую, що покищо міг би це бути тижневик, який часом міг би доходити бодай до 2000 примірників, числячи тільки 20 середніх шкіл. Ця кількість цілком реальна, бо цей часопис ще можна ширити й між молоддю вищих класів всеобщих шкіл і між доростом Р.Ш. і С. Г. Ціна його не повинна бути вища як 5 сот. Розуміється, що дозвіл шкільної влади konieczний. Часопис мав би чисто інформативний характер без ніякого навітлення, щоб вилучити вплив різних ідеологій. Зміст часопису повинен бути найрізноманітніший, щоб можна було ним користуватися під час шкільного навчання всіх шкільних предметів. Редакція мусіла б складатися з людей з пе-

загогінною освітою, що про них ніхто не так турбувався. Це мусіли бути люди, що відчували велику вагу своєї праці перед майбутністю української нації, що були свідомі, що за мільйони молодечих, ще незаписаних душ мусіли відповідати перед судом історії.

Д-р Іван Велигорський.

Комісія для вшанування пам'яті 10-ліття смерті св. пам'яті Головного Отамана Симона Петлюри подіє до загальноного відома, що:

1. Уряд У.Н.Р. видає у Швейцарії серію трьох пам'яткових марок (сіня — 10 шагів, червона — 20 шагів, жовта — 50 шагів), яка в розпродажі коштує один золотий.

2. На замовлення Комісії виготовив малює артист В. Масютина портрет-дереворит Небіжчика Головного Отамана (ціна 6 зол. без пересилки).

3. Незабаром появиться праця проф. Олександра Лотоцького: Симон Петлюра (ціна один золотий без пересилки).

З інформаціями і замовленнями звертатися на адресу: Int. Lawro Panasenko, Warszawa, Aleje Jerozolimskie 7. m. 11. 1781-1-3

ТІЛО ВЕНІЗЕЛЬОСА НА РОДИННОМУ ОСТРОВІ.

АТЕНИ, 28. 3. ПАТ. В Канеї, головному місті острова Крети відбулися вчора величаві похорони Венізелоса. Домовину б-премієра усталили на германській лаві, вози з 1500 вантажів зікривали похоронний похід. В імені уряду промовив міністр рільництва Бенакіс; він заявив у промові над домовиною: „Венізелос був найбільшим державним мужем нової Греції, правдивим героєм гелленізму“.

Труну перевезли до церкви, де вона буде виставлена 3 дні. Похорони відбудуться в понеділок.

Зміна адреси 1 зол. Можна прислати пошто-вими марками.

ОУН підготовляє нову акцію.

Краківський „Лістовак Курер Подзєнни“ з неділі 29. березня (ч. 89) помістив статтю п. н. „За кулісами конспірації ОУН“. Як пояснює примітка редакції „Л. К. Ц.“, це надіслана стаття з кол. які „добре поінформовані“ про організаційні зміни в українському підпіллі. Подаємо нижче дослівний переклад цієї статті з журналістичного обов'язку:

З уваги на дотеперішні невдачі конспіраційної акції ОУН, окреслення Конспірації вплинуло на нього, щоб основні зміни дотеперішні методи акції. Звернули в першу чергу увагу на те, що теперішня організаційна система об'єднання УВО з ОУН в одну політичну і боеву організацію, довела до завеликої розбудови апарату і тому організація стала тямом і, як на конспіраційну, замало рухлива. В таких організаційних ризиках деконспірація стала загальним явищем, бо обереження тайни сталося неможливим при розбудові апарату і поділі на багато секцій та підсекцій, які забувалися своєю організацією. Також майже неможливе диспонувати „боевим елементом“, з'явленням виключно з людей, які далися під впливом своєї ворожої діяльності проти Польщі на всіх відтинках „небоевої“ роботи.

ХТО НАДАЄТЬСЯ НА БОЕВІКА?

„Боеві відділи“ повинні об'єднувати в своїх рядах людей, які не звертають на себе уваги, відомі лише своїм провідникам і рішенням на все. Практика виявила, що таким елементом не є люди з пролетаріату, з сільського населення, ні теж т. зв. „півінтелігенти“. В рядах боевників повинні залишитися лише люди, певні на 100 відсотків, з походження виключно інтелігенти.

У провіді поодиноких організаційних гуртів повинні стояти добре законспіровані люди, які мають за собою добру школу і відповідні проби.

ЯК СЛІД ВЕСТИ ПРОПАГАНДОВУ АКЦІЮ?

Якщо йде про пропагандову акцію, слід оминати за всяку ціну в першу чергу нелегальної акції, яка не потрібна лобовому числу жертв. Зате цю акцію слід пристосувати до легально існуючих станиць і так поширювати сепаратистичні та конспіративні гасла. Інструкції у справі пропагандової акції в легальних станицях обов'язують ті самі, які обов'язували дотепер. У першу чергу слід використати становище в кооперативах, читальнях, пожежних сторожах, в

дегальних спортивних організаціях і т. д. Слід звернути увагу на школи і на позашкільну освіту. Крім того слід використати весілля, забаби, фестивали, відпустки, церковні свята, сходни людей перед церквою, регіональні обряди і т. д.

Користування конспіраційною літературою слід обмежити до найменших розмірів, бо вона уможливила владі деконспірувати акцію. Слід оминати всякої зайвої кореспонденції і писати лише в найкращих випадках і до того згідно з умовленими гаслами.

Пропаганду друком слід вести вміло при допомозі легальних видавництв, як часописів, брошур, календарів, белетристичних і фахових книжок і т. д.

Головну вагу слід звернути на живе слово, яке поперше краще промовляє до людей нік.

Гуртівня Вселюдних убрань
виробів лудзьких і тарнівських
продає по найнижчих цінах фірма
ІЗААК БАРТ
Львів, Казимирівська 5. I. пов.

друковане слово і по друге не виставляє гідноту на небезпеку легкої деконспірації. Живого слова можна швидше виритися, ніж писаного. До пропагандової акції слід зважати ризикового елемента, залежно від потреб.

ВІДНОВЛЕННЯ УВО.

Щоб успішніше перевести пропагандово-терористичну і саботажну акцію, рішили відновити УВО, зрештовити його комірки й очилити акцію. В першу чергу рішили відмежувати УВО зовсім від політично-пропагандової акції. Боевників не можна буде заставляти до ніякої праці, лише до терористичної акції. Видали спеціальні точні вказівки, щоб законспірувати організацію. Методи акції і подія боевої організації залишаються ті самі. Збільшили лише організаційний послух і екзекутив УВО буде диспонувати трьома рефератами, а саме: експропріаційним, саботажним і терористичним. Саботажний реферат матиме також обов'язок вести розвідку.

Видали вже відповідні прикази та інструкції, владучи натиск, щоб у найближчому часі повести живу акцію в обох напрямках, а саме боевим і пропагандовим.

ФЕЛІКС Г. ВУДА.

ТУЗ БЄ КОРОЛЯ.

За кожним разом, коли наш старий учитель летунства був у добром настрою, ми прохали його оповісти нам децю із своїх „подвигів“. Наш „старий“, що брав участь у війні Шако і мав у животі шрапнелову кулю з болівійських боїв, одного дня дивно довго мовчав. Нарешті пішов до своєї кімнати і вернувся звідти з піковим тузом, який кинув на землю. Ми адивувалися дуже і тоді він почав сам оповідати.

„Було це раз, дець у 20-их роках цього століття у Голівуді. Накручували ми летунську філію. Була це супер-філія: кілька тисяч студентів, кілька мільйонів доларів, трьох убитих під час проб, 42 ранених.“

Зібралися усієї летунки з усіх кінців світа. А скільки публіки прийшло антама, щоб пригледітися акробатичним штукам. Багато летунів арешлось участі у змаганнях, багачи небезпечу. Залишилися тільки такі задиголови як я. Товариство було добірне; ми мали між собою учасників великої війни — всіх приятелів. Менше любили ми професійних акробатів, „кльовнів у повітрі“, як ми їх називали. Ми дивилися на них як на неповажних чваньків. Вони діставали подвійну платню і де була яка дівчина, зраз забирали її нам і вперед носа.

Поміж усіма — героями та акробатами, мали ми дві слави. Нашою славою був Лякруа, канадієць, якого звали „ліхмарним тузом“, тихий величезний, з непохитно-добрим серцем, для всіх приятелів. Хоч які він мав лаври за собою, був незвичайно скромний... Королем акробатів був москаль Бгоров. Усе, що він робив, це був сміх над небом. Він мав власну машину. Платили йому страшенні гроші. І гордий був як чорт, і завжди любив комусь наробити якоїсь пакости. Ще і в жінок мал шаста. На вже закутило йому зовсім голову.

Він поводився з нами нахабно, покидав їх грубо, як просто.

Не міг він вибачити нашому тузові. Але Лякруа тільки азобно всміхався, коли Бгоров пробував його дразнити. Він мав свій зворот, який отрашенно дратував росіянина: „Туз завжди бє короля“.

Та чорт не спить. І наш „туз“ закохався в однієї артистки. Артистка не артистка, грала ізна ролі покійнок. Але була гарнозвуча кокетка і дурпенька. Для короля акробатів була це добра нагода, щоб зробити збитка нашому тузові. Його Величність з'являв дівчачу голову. Не дуже йому на ній залежало, але хотів показати Лякруа, що він може. Вдалось йому це легко. Дівчина покинула канадієця і починає ходити з москалем, отрашенне щаслива. Лякруа дивиться на це все, гризе пальці і не знає, що робити. Врешті починає розмову з „королем“. Король сміється; щож він може зробити, коли дівчина сама не дає йому осягоку.

Лякруа починає працювати першою. Понижується перед Бгоровим до того, що прохав його добровільно відступити йому „його“ дівчину. Той повторює ще раз те саме, що сам він тут нічого не може зробити. Але москаль любить грати в карти і грає дуже добре, за добре. І коли він запропонував канадієцеві заграти партію поставивши як ставку „іх“ дівчину, це було сенсация.

Я намовляю „туза“ згодитися. Інші, що люблять сенсацию, помагали мені. Я обіцяю роздобути карти. Здає кинув я карти на стіл, вибираю з них потайки чотири тузи. Лякруа мішче, Бгоров роздає. Я сиджу поруч Лякруа. Він має у картах кілька фігур, але річ ясна, без тузів. „Король“ починає легко клясти. Він теж не дістає жодного туза, бо я тримаю всі під столом. Косарем — пік. В останній хвилині, коли Бгоров має кинути короля пік, я підсуюю нижком своєму приятелю туза пік. Він бере його незамітно. Перебрав короля — виграв. І чую голос Лякруа,

арештову сильно схильований, „Туз завжди бє короля“. Бгоров аж підстрибнув і кричить: „Но, добре, ти виграв, можеш собі взяти назад ту...“

Тепер усе йде так хутко, що не всієї зорієтуватися. Наш туз має під рукою залізний дроток і бабахне ним по голові Бгорова. Бгоров паде мертвий. Лякруа дає себе сам арештувати.

Підчас слідчого допиту, він зовсім не при собі і повторює весь час бездумно: „Туз завжди бє короля“. Згодом успокоюється і на нього надувають повна апатія. Суд присяжних бере на увагу всякі алабидні обставини, але послав його за кілька літ до в'язниці.

За той час ми зняли фільму і я виїжджаю з Голівуду на південь. Мексика, Бразилія, Парагвай. Коли відбуває візана в Шако, я дістаю відділ війська. У Ріо Пількомayo приходить до нас новий відділ. Ним командує якийсь сивий величезний. Цеж він, наш „туз“. Не планав мене. Я теж мовчу. Граємо покера. Він сидить, дивиться, але карт не тисне. На фронті шукає нагоди, щоб умерти і перевертається на літаку, як навіжений. У велику спеку сидимо у своїм патрі і граємо в карти. Нарешті знімається буря і вітер пориває із стола нашу карту. Не можемо її взяти і беремо другу талію. Саме тоді чуємо, як надворі шумить мотор. При такій погоді! Ми вибігаємо з патра. Перед нами стоїть серпант Бразилії і випрадується:

— Я благаю капітана, щоб не бігав, але він мене не послухав. Говорив щось про якогось короля і невав мені алабиди машину, порожну, що мене застрілить, коли не послухав.

Туз полетів під хмари. А за ним величезний оред. Бачимо, як наш летун адоганяє птаха, щоб спрямувати на нього свій стріл. Нарешті сильний поворот і літак паде вниз. Чуємо страшний шум. Я заплююю очі. Коли планду я побачив тільки стовп диму.

Цим разом надхмарний король — оред, побив туза.

Перекл. д. ж.

Сенат прийняв закон про ритуальний зарізі і повновласти для уряду.

Увечері 27. березня ц. р. сенат прийняв закон про ритуальний зарізі і повновласти для уряду. Законпроєкт про ритуальний зарізі реферував сен. Добровольський. Закон про ритуальний зарізі мусить бути прийнятий, бо християни в Польщі мусять проти сплати ритуального зарізі тому, що в Польщі відбувається ритуальний зарізі майже всіх зарізі. Цей зарізі не відповідає ніякому закону ні гуманітарності. До того християнське свято не платити деякі подати в користь жидівської громади і ринків. Як довго буде ритуальний зарізі, не можна урегулювати м'ясного ринку у Львові. Картели ритуальників слід дещо розплатити. Однак жиди можуть далі ритуально різати м'ясо для своїх потреб.

В дискусії сен. Малашевський домагався загальної наборони ритуального зарізі у Польщі. Сен. Трокевич і Шор виступали в обороні ритуального зарізі і аргументували поправками, але сенат їх відхилив і прийняв закон про ритуальний зарізі без змін.

Сен. В. Дежневич реферував проєкт закону, який змінює декрет про спеціальний податок від винагород. Описав сенат прийняв згаданий проєкт закону і проєкт закону про повновласти для уряду. Вікінці маршал сенату Пристор виступив довшою промовою про обов'язки сенаторів і заклик до засідання сенату.

ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори Центробанку.

XXXVII. Звичайні Загальні Збори Центрального Кооперативного Банку у Львові відбулися 28. д. м. в залі „Української Бесіди“ у Львові. Збори відкрив голова Національної Ради д-р Михайло Давидович та покликав на секретарів Зборів: д-ра Івана Охримовича і заст. дир. Маркіяна Килицького. На вступі вітавав голову про змін у Львові Центробанку наслідком переходу до нового директора Омеляна Савицького на його багатолітній пост емеритальний та займаний на його місце директором п. Стефаном Кузином, б. директором Окружного Союзу Кооперативів у Рогатині. Вітак вітавав про смерть двох визначних членів Центробанку: бл. п. о. Северина Матковського, б. пароха в Босрах і бл. п. д-ра Івана Купця, б. адмінта в Раві Руській і довірливого члена Б. Раді Центробанку, котрих пам'ять ушанували хвилиною мовчання.

На виступ д-р Андрія Мудрика не відчитував протоколу попередніх Загальних Зборів, бо він передано цей протокол до верифікації президії Зборів.

Після того зібрав голос директор Центробанку д-р Кость Левинський до відомлення із замовлення, рахунків і біляху Центробанку за 1935 рік. Своє відомлення розпочав дир. д-р Кость Левинський зазначенням, що діяльність Центробанку в 1935. р. викликала головне у нас спирах: кооперативні різноманітні, розширення обсягу кредиту у висоті 200.000 зол., як також організації установи як центральної каси кооперативної кооперативної всіх видів. Зокрема підніс про обороти в діловому році збільшились до суми 10.736.673 зол., запасні фонди підніслись до суми 307.740 зол. Членські уділи, дійсно сплачені підніслись до суми 206.100 зол. Число членів дійшло до 999 членів Центробанку, а саме: 42 кооперативні, 20 правних осіб некооперативні і 75 фізичних осіб. Разом власне майно Центробанку підніслось до суми 313.840 зол., а стан біляху дійшов до суми 2.052.037 зол. Вкладки ощадності за період 1935. р. збільшились до суми: 1.193.835 зол. за 2312 вкладках. Банкові кредити в тому році збільшились: нормальні кредити до суми: 30.015 зол., а збільшений кредит з кінцем року був 14.842 зол. Стан уділених кредитів Центробанку піднісся в діловому році до суми 1.189.153 зол. Висхідність Центробанку у першій висоті дійшла до 510.091 зол. Львівські в банках, уділи в інших установах і варті папери дійшли до висоти 129.972 зол. Зате кошти адміністрації з кін-

цем 1935. р. зменшились до суми 35.529 зол.; також позичкові залежності зменшились до 21.82 прц. В 1936. р. обміняно відсотки від кредитів, призначених кредитовим установам, на 5 прц. При кінці д-р К. Левинський пропонує, щоб біляху надвинути за рік 1935. з рахунку анкетів і страт приділити до зареєстрованих фондів.

Дальше відомлення з прелімінарним бюджетом на 1936. р. із поясненням акції організаційної до співдіяння зі всіма видами нашої кооперативної предостини Загальним Зборам дир. Степан Кузик.

По цих відомленнях відчитав о. крил. Даміан Лопатинський віт Контрольної Комісії з вне-

РЕВМАТИЗМ

артритизм, подагра, грипа і простуда є пошкодженням людства. Проти цих терпів уживаємо таблеток Тогаль. Тогаль приносить полегшення, тим, що терплять.

Ціна зол. 1.50

сенням, щоб пропозиції біляху і рахунок страт та зисків з виказанням зисків затвердити та призначити Національній Раді і Дирекції абсолюторів. Загальні Збори ухвалили це одностайно, як також прийняли одностайно пропозиції біляху надвинути за 1935. рік до зареєстрованих фондів і пропозиції прелімінар бюджету на 1936. рік.

По вирішенні границі майнового кредиту, який можна признати одному членові, а означені майнові суми зобов'язав Центробанку приступити Загальні Збори до вибору 4-ох членів Національної Ради на місце уступивших членів Нац. Ради та вибрали членами Нац. Ради: д-ра Івана Блаженюка, дир. Я. Колотука, дир. Давида Коренця, дир. Юліана Шепаровича. Заст. членів: Нац. Ради вибрав: д-ра Степана Біяна, Володимира Целевича, проф. Іларія Бриковича, дир. Костя Вишневецького, дир. Івана Мартюка і дир. Івана Кузіна. До Комісії Контрольної вибрано одностайно: о. крил. Даміан Лопатинський, д-ра Степана Федака і д-ра Юлія Савчака.

Закінчив Загальні Збори провідний наряд д-р Михайло Волошин, подякувавши прийняттю за участь у нарадах та висказавши побажання дальшого розвитку нашої централі.

СУКНА

РУДОЛЬФ СВИТАЛЬСЬКИЙ — ТАДЕЙ ГАЕР

Львів, Баторія 20. — готель Саський.

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

ПЕРШОРЯДНИХ МАТЕРІАЛІВ МУЖЕСЬКИХ.

Ціни низькі. — Догідні умовини сплат. — Кооперативам відповідний рабат.

Насіння „Народньої Торговлі“.

Знову замаяли по наших містах і селах гарні кольорові насінні пакети „Народньої Торговлі“. Головною притягає очі прохожих нового вигляду прекрасний пакет насіння городини і шпал.

Ці пакети є найкращою рекламою для наших кооперативів.

Тисячами розійшлися по краю також цінники (каталоги) насіння „Народньої Торговлі“.

Підтверджуємо з приємністю, що цінники „Народньої Торговлі“ в нім не уступають чужим цінникам. Завдяки докладним пошукам про культуру рослин ці цінники є добрими і необхідними підручниками для городників і для садівників.

На першій сторінці цінника „Народньої Торговлі“ віддрукована заява Дирекції, що „Народ-

ня Торговля“ піддає праці в насінному відділі контролі представника хліборобства, себто Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар“ у Львові і контролі Ревізійного Союзу Українських Кооперативів у Львові. Відпоручники тих двох установ ствердили, що „Народня Торговля“ має насіння тільки найдобріше, що вона дуже точно перевіряє ужиткову вартість продаваного насіння, та що „на-сіння „Народньої Торговлі“ є свіже і гарантує хліборобам при вмілій, добрій управі повний успіх з плекання польових, городних і квіткових рослин.“

Тому і Редакція нашого часопису щиро поручає нашим Шановним Читачам насіння „Народньої Торговлі“.

Мамо, не мучся при праню!

ВИЖГОРОДОК.

Історія всієї Православної Церкви в історії одної церкви

II.

Історія церкви у Вижгородку давня і сягає у глибину віків. Ціла вона сама по собі та не обіймає її знати для того, щоб до дня зрозуміти події з 12. в 11. червня 1935 р.

Беремо до рук твір Тадея Яна Стецького „Віжгородок“, що написаний по польськи у 1861 р. Автор описує, що у Вижгородку, де він був особисто, з давніх часів, збереглися лише невеличкі стародавні муровані костелі та деякі залишки стародавнього замку. Костел у Вижгородку, невеликий своїми розмірами, без вікна, але і копула, має чар стародавності. Фундамент його мав бути (1760 р.) Войцех Ржищевський. Але судячи по стилю будови, слід припускати, що він сягає значно давніших часів. Ржищевський мав у ньому реставрувати його та відновити. Далі автор згадує, що „в тій сиротній сільській святині“ він бачив переважно різні портрети й малюнки, звані з гелеальогією пів Ржищевських. Стецький ще раз підкреслює малі розміри костеліка, згадуючи, що „тойно перед кількома роками здансена у Вижгородку обширна мурована церква“. Вона стоїть за містом на цвинтарі. З інших джерел знаємо, що ця обширна церква побудована в 1843 р.

Звідки взявся у Вижгородку костелік, коли там ніколи не було латинників, а перед Ржищевським ніхто з попередніх власників Вижгородка, як Збаржських, там не жия? Коли навіть Стецький твердить, що костелік „без вежі і копула“ — стародавньої будови і що його лише „відреставрував“ ген. Ржищевський в 1760 р., то ясно, що це була колись православна церква, яку забрали від православних та переробили на костел. Ніби таке припущення не відповідає також історичній мартирології наших святинь? Зрештою, чи не бачимо, як на наших очах повторюється стара історія? Та ось хочби на Холмщині в 1918-19 р. повстало кругло 150 костелів з колишніх греко-католицьких, пізніше православних церков. Що більше, перемінене там на костели по-верх 20 церков таких, що їх збудовано як православні святині вже після скасування унії в 1875 р. Для прикладу наведемо хочби такі місцевості: Біща, Краснобрід, Поточок, Тарноватка, Ходівниця, Горишів Руський, Комарів, Переспа, Саринь, Теремів і турко-вський монастир — всі у південній частині Холмщини.

Але лишім давні часи і пригляньмося історії вижгородської святині, що значно ближча до наших часів. У кілька літ після перебування Стецького у Вижгородку Ржищевський продав Вижгородок. Нові його власники, що мешкали в іншому селі та не були католиками, забули за фамілійний костелік Ржищевських. Він стояв пустою і почав підпадати руїні. І ось напівзруйновані мури костеліка купили православні Православна Митрополія подає, що купно й переробка старовинної будівлі „без вежі й копула“ коштували 40.000 рублів. Але зате повстав величезний храм, у порівнянні з яким малою видається ця друга церква, що її назвав „обширною“ п. Стецький. Не пізнав би він тепер у цьому величезному храмі колишньої старовинної будівлі, відремонтованої Ржищевським на малий фамілійний костелік.

Але інші, як видно, пізнали. Бо ось у 1926 р. натиснули деякі польсько-латинські круги на волинське єпископство і єпископа видав наказ відібрати від православних цю святиню та передати її латинському костелові. Але делегація

виногородчан прийшли до Варшави й міністерство віроповідань змінило рішення воевідства. Здавалося, що вже будуть мати спокій виногородчани. Але ось прийшов 1935 рік, коли то православним так відібрали їх святиню.

(Далі буде).

Німеччина домагається гарантій в Англії.

НАРАДА ГЕН. БУЛАВ ВІДБУДЕТЬСЯ НЕБАРОМ.

ЛОНДОН, 28. 3. ПАТ. Як подіє Райтер, під час ранішої розмови Іден поінформував Рібентропа, що наради британської та французької ген. булав зачнуться мабуть до 10-ти днів.

Рібентроп звернувся — як кажуть — увагу, що коли британський уряд дотепер чується зв'язаний льокарнеським договором, то він має обов'язок боронити не лише ненарушності бельгійських і французьких кордонів на випадок німецького нападу, але теж німецьких кордонів на випадок французького нападу.

На це Іден буцімто відповів, що Німеччина вислала льокарнеський договір і тому британська записка дотичить лише Франції й Бельгії. Одночасно подають, що Іден і Рібентроп вирішили не дискутувати над контрпропозиціями Гітлера аж до половини травня. До того часу надіється злагодження розбіжності між Францією й Німеччиною.

ПЕРЕД ЛІКВІДАЦІЄЮ ГРАНИЧНИХ КОНФЛІКТІВ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ.

ТОКІО, 28. 3. ПАТ. Як подіє агенція Д. мей, дипломатичні зусилля переконані, що вчорашні атаки під Чанг Ліг Тсо вдасться ліквідувати дипломатичним шляхом. Згідно з вістками, що їх отримало японське міністерство закордонних справ із Тсінг-Кіанг нема загрози, щоб ситуація погіршалася.

Перед страченням Гавпмана.

Губернатор Гофман одержав від жінки Гавпмана письмо, в якому вона просить, щоб помилував її чоловіка, інакше вона втратить свою дитину і відбере собі життя. Губернатор відкинув це прохання і велів Гавпманову замкнути до превентивного арешту. Однак поліція не зможе її в'язати.

Тимчасом у місті Трентоні готові вже до страчення. Кат Гвайт прийшов уже на місце. Екзекуція відбудеться не як звичайно в салі смерті, але у в'язничній салі, щоб уможливити доступ більшої кількості людей. На екзекуцію допустять коло 80 журналістів, хоч оголошено 500. Одне фільмове підприємство запропонувало 100-000 доларів за виключне право сфільмувати страчення Гавпмана.

З далеких сторін прибувають до Трентону мисові юри люди. А що в місцевих готелях може поміститися найбільше 300 осіб, побудовано довкола міста величезні шатра. Купці із Трентону звернулися до губернатора з проханням відкласти страчення, але із чисто торговельних причин, бо хочать довше робити інтереси.

Ширіть наш часопис!

З відчитової салі.

СЕЛО І МІСТО.

На „Місцодій Громаді“ для її членів відбувся дискусійний вечір на тему „Село і місто“. Реферат виголосив ред. Лев Лепкий: реферат був цікавий змістом та виголошений плавно, живо, з темпераментом, ілюстрований численними прикладами з буденного життя. Автор докидав головну тезу, що ми, українці, є народом сільським і що через брак сильного українського міського елементу, з міською вдачею і міськими звичками, ми зазнали і далі зазнаємо найгірших невдач. Незнання міста, острах перед містом, як якоюсь потворою, від якої відусіль грозять небезпеки, були головною причиною втрати Львова у 1918 році: у вуличних боях найкращий воєк ставав незарадний, не вмів теж використати міського терену так, як уміли це польські воєки, що рекрутувались з міського елементу. Навпаки у відкритому полі чи в місті — українські воєки все проявляли вищість. З села ми привнесли до міста теж лише кепські сторони. Побулися добрих прикмет селянської культури (напр. фразеологія, голодно при привітаннях та прощаннях, при столі і т. д.), зате нахапались чужих обичаїв, чужих висловів, та ще й викривили їх. Зависть до земляків, які збагачуються, гні до сварки з питомим для села критерієм, що „вигран“ той, за ким було „останнє слово“, — дрібничковість, повільність, — все це навички села, які покутують у нас у місті. Навіть до каварень ми ходимо, як селяни до корчми: щоб подивитися, хто там є, щоб самому показатися та щоб годосним оповіданням своїх справ звертати на себе увагу. І не діло ми переводимо здебільша так, як селяни: щоб якнайдовше виспатися, найкраще попоїсти та не виходити з кат на світ Божий. Не витворили ми традиції першої інтелігентської генерації — священних домів, що взорувалися дещо на польських дворках, — і не витворили ніякої традиції українського міста. Місто у нас не є зв'язане з селом як нероздільно, як напр. у мадярів, в яких і селяни і багачі-аристократи спільно прив'язані до одного фольклору та до скарбів рідної землі. Через те сільський елемент розпливається у чужому міському середовищі, а наші письменники й мистці залюбки беруть тематику до своїх творів з закордонних міст, поминуючи галицьке місто.

Ввесь реферат був навіяний песимізмом, але мав чимало переконливих аргументів. У дискусії брали участь: ред. Р. Купчинський, ред. І. Кедрин, інж. Нанаси, д-р Б. Гнатевич, д-р Карпинець, п. Мельничук, дир. Мартюк, інж. Січинський та ін. Дискусія оберталася докола двох справ: яка є різниця між „селохами“ та „міщухами“ і в чому вона проявляється, — та які причини склалися і далі складаються на формування української влади.

КНИЖКА ВІДЗНАЧЕНА ЦЬОГОРІЧНОЮ НАГОРОДОЮ „Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ“

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

ІРИНИ ВІЛЬДЕ —
що тільки одна дістала
цього року літературну
нагороду.

Наслідки „ревеляцій“ п. Палієва.

Пишуть нам з Копичинців: П. Дм. Палієв перечислився, коли думав, що своїми „ревеляціями“ збільшить число своїх однодумців. Напевно не знав ще п. Палієв смаку читачів української преси, пускаючи на сторінках „Батьківщини“ жалюгідні „ревеляції“. Українські читачі на провінції люблять пресу, яка містить на своїх сторінках статті виховні, підбадьорючі, такі, що зливають гарт у пригноблену щоденними злиднями душу. Взаємної гризні, підкодування, оклеветування, цукрової провінції не тільки не люблять, але все те просто невидить.

Про це можна переконатися в краю на кожному кроці. А про правдивість цих тверджень

Подяка.

Оцям почуваюся до обов'язку асоціати подяку Товариству взаїмних забезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у Львові за своє й без злівих трудностей виплатлення грошей: забезпечення суми по моєму бл. п. мужні з Микою Пиндзю, парохом в Ізясмі п. Велдзі.

Скоре й акуратне виплатлення забезпечення грошей уможливило мені поручити це одиноким українським Товариству „КАРПАТІЯ“ у Львові ширлим колом української суспільності.

1774

Анна Пиндзю.

ЖІНОЦТВО ЛЬВІВЩИНИ ОРГАНІЗУЄТЬСЯ.

Товариство „Сільський Господар“ (і „Центросоюз“ у Львові) почали планову працю над організацією жіноцтва в своєму районі. Львівщина — повіт дуже змешаний. Просто аж дивно, що у великому Львові так мало охочих до праці над селом. А тут цієї праці треба більше, ніж деінде. Всеж таки праця вложена в організацію приносить успіхи.

В часі останніх трьох місяців відпущини „Сільського Господаря“ уладили 21 жіночих анкет у селі Черешні, Старому Селі, Водниках, Будаківі, Лопушній, Селиських, Толочині, Васкомі, Кугамі, Жираці, Горжанин, Велесій, Пустомитах, Зашкомі, Писадках, Поршні, Лісневичах, Сторонятині, Ремени, Вислободах, Сороках. Переведено люстрацію курсів у Зашкові, Зашоті і Боршівичах. Нададено працю в районі філії „С. Г.“ в Городку і Керпичі. При 11 кружках „Сільського Господаря“ основано свідчі сільських господарів. Проведено підготовку до конкурсів секції жінок при кружках „Сільського Господаря“. При 6 кружках „С. Г.“ улажено господарські курси: В Боршівичах курси трикотарський та крою й шиття, Зашкомі курси трикотарський і куховарський, Сороках курси вишивки і мережива, Поршні курси куховарський, Селиських курси трикотарський, вишивки курси трикотарський і куховарський. Учнівці: Орисі й Іванка Михайлівні, Олена Черешня, Саша Сайовська, Дарія Коритівна. Учнівці на цих курсах навчилися д. багато. З жалем прощає з своїми учительками, які працювали для них справді з великою посвятою.

Дня 20. ч. м. відбулася заходом львівської філії „Сільського Господаря“ перша жіноча господарська нарада у Львові. Були присутні 22 сели в 54 представницях. Проводила Настя Гупало, господиня в Старому Селі. Центросоюз приступив дир. Теоридо, Централь „Сільського Господаря“ др. Кононенко. Були теж представники кооперації з околиці. Реферат організації і кооперативний виголосила п. Домбчевська Ірина, фінансово господарський інженірагроном Оксана Дучинська. По рефератах відбулася дискусія, в якій зібрано голос багато представниць сіл та о. Ковалюк, голова філії „Сільського Господаря“ Львів, дир. Теоридо і п. др. Кононенко. Видно було велике зацікавлення господарськими справами, курсами, конкурсами і жіночою працею. Тогож дня створено повітову секцію сільських господарств при філії „Сільського Господаря“ у Львові. Варто зазначити, що секція господинь в Водниках приєднала зібрані від членів гроші і закупила комплект господарської бібліотеки. Поодинокі господині закупили теж господарські книжки для себе. Це вже каже на зростаючу вагу книжки і преси у жіноцтві.

Треба надіятися, що ця фактова господарська організація при філії „Сільського Господаря“ на повіт Львів скоро розвинеться і стане одною з кращих господарських організацій у краю.

Протижидівські заворушення

коло Кракова.

В Лішках коло Кракова дійшло вночі з пожежею на вівторок до протижидівських заворушень. Вибили кілька шиб і зломовали одну

краватицю. Крім того невідомі люди поперетили телефонні дроти. Поліція арештувала кілька євдеїв.

ВИПЛИ НА ВОЛЮ З БЕРЕЗИ.

В останній жовтній довідуємося, що з Бере-
зської висіли на волю: проф. Малот Се-
рванський у Львові, мр. Тесла, Масляк та інші.

АВІОНІ ЗІСТРИЛИ ДВА ІТАЛ. ЛІТАКИ.

АЛЕ АБЕБА, 28. 3. ПАТ. Із офіційних лік-
тів довідуються, що під час останнього б'ю-
ти в Квораху й Уваді авіоні зістріли
два італійські літаки.

ІТАЛІЙЦІ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ.

ПАТ. 28. 3. ПАТ. Півурядові кола заперечу-
ють, ніби італійці бомбардували Гондлар
авіоні. Авіоні авіоні авіоні. Заперечують теж
авіоні авіоні авіоні, яка напала на голанд-
ський авіоні і при цьому збила 17 людей, бу-
ла італійська служба.

НОРИЙ СТАВЛЕНИК МОСКВИ В МОНГОЛІ.

МОСКВА, 28. 3. ПАТ. ТАСС повідомляє з
Монголії: Виконавчий комітет совітської
Монголії на прохання прем'єра Гусендуна дав
авіоні авіоні на необмежений час з огляду на
стан здоров'я. Новим прем'єром ви-
значено одоголоного президента виконавчого
авіоні Авбра, його заступником Доксона.

Повідомлення. Повідомляємо, що впровади-
ли на теперішній весняний сезон 1) імпре-
гують пали з габардин авіоні. 17. 2) камгар-
мента авіоні авіоні авіоні. 3) англійська нагортка
авіоні авіоні авіоні. Фірма А. Віттельс, Львів, Рутівсько-
го. За місто і виконання ручною.

14/113

СТРІЛЯНИНА В КІНІ.

В один з найбільших кін в Кєрі дійшло в
кінці до великої авантюри. В кінці висвітлю-
ють інтер'єр фільму з картинками з Мекки і Ме-
ди. Кін магнетети побачили пам'ятки по-
м'ятки на екрані витягнули револювери і поча-
ли стріляти до екрану. Висвітлювання фільму
кінці, кінці оператор помер у шпиталі,
кінці і трьох кінці службовиків умирає.

2000 ЛЮДЕЙ ПОМЕРЛО З ГОЛОДУ.

КАНТАРИ, 28. 3. ПАТ. В окрузі Ган-Кіанг
під Кєчен померло з голоду коло
2000 осіб.

Дешеві білі дні

з 40% знижкою цін улаштує
Галицький Магазин Новин

Львів, Галицька 15.

Дяк прикладу ціна:

Лінійка 70 шир.	0-53	Атлас постел. 90 ш.	1-35
Лінійка 80 шир.	0-60	Атлас постел. 150 ш.	2-35
Лінійка 90 шир.	0-80	Мережкі помешки	1-80
Лінійка 90 шир.	0-95	Простирала кодр мер.	4-50
Лінійка 90 шир.	0-80	Простир. кодр. корон	5-20
Лінійка 90 шир.	0-90	Обрусове біле	1-90
Лінійка 90 шир.	0-55	Обрусове кодр.	2-10
Лінійка 90 шир.	0-75	Обрус з френдал.	2-50
Лінійка 90 шир.	1-20	Столовий гарніт. 6 ос.	6-—
Лінійка 90 шир.	1-60	Серветки	0-20
Лінійка 90 шир.	0-65	Варілеві ручки	0-28
Лінійка 90 шир.	0-65	Кухонні ручки	0-50
Лінійка 90 шир.	1-25	Стирки корчівські	0-45
Лінійка 90 шир.	1-90	Хустинки до носів	0-15
Лінійка 90 шир.	1-05	Мужські хустинки	0-35
Лінійка 90 шир.	2-20	Капці пікові	2-50
Лінійка 90 шир.	2-—	Синіжки	3-—
Лінійка 90 шир.	0-95	Ковдри сатинові	9-—
Лінійка 90 шир.	1-70		

ГЛАГО. Вже дістали ви величезний вибір найнові-
ших весняних і літніх матеріалів і продаємо їх по
дешевим цінам. При закупів товару від 5 зол. —
маємо право на першорядних кін.
Замовлення з провінції погоджуємо на поштовою
посланиною.

Засудили адво. д-ра Лякса.

У суботу вполудне в станиславському суді
відбувся карна розправа проти адво. д-ра Іги-
Лякса, обвинуваченого в різних ошукаствах.
Суд признав підсудного винуватим ошукаствам
на шкоду Кравчицького й Олесницького, Тігера,
Біля та Важицького, увільнив його лише від
шкідливого на шкоду життєвого тва народних і
визначив штраф і вимірюв йому загальну кару п'ять
літ в'язниці враховуючи вже суди злагіднення
на основі амністії, на втрату громадян-
ських прав на п'ять років і на втрату права вико-
нувати адвокатські обов'язки.

У мотивах присуду признав як обтяжуючу
обставину більшу кількість злочинів і те, що під-
судний адвокат не повинен був допуститися
так великих провин.

НОВИНКИ.

— На уфундування вітражу в Успенській цер-
кві з приводу 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського
зложити делаше в Адмін. „Діла“ Стефан Шах,
директор гімназії з Перемішля, 6 зол., Стефан
Винишеский, машиніст друкарні „Діла“, 5 зол.
Разом зложити зол. 429.—

— Машини до писання і до шиття всяких сис-
тем і прибори до них, по найдешевших цінах,
прецизійна направа машини всяких систем пору-
че Юліан Ломана — Львів, ул. Валова 11. Оди-
нока українська фірма в тій діяльності. Наука пи-
сання на машинах. 25-115

— „Про плекання квітів і прикрашування
балконів“ говоритиме п. Олена з Бережансь-
ких Будова на Ширших Сходинах Круга ім.
Гавни Барвінок, Львів, вул. Можницького 12.
в середу, 1. квітня в 6. год. попол. Гостям раді.
— Старшина Круга.

— Засідання Комісії нової Історії України при
Історичній Секції НТШ відбудеться в четвер, дня
2. квітня в год. 6-тій вечором у Бібліотеці НТШ.

— Свято в честь Софії Русової. Товариство „У-
країнська Захоронка“ і „Рідна Школа“ у Львові
повідомляють українське громадянство, зокрема
всіх приятелів молоді, що дня 7. квітня ц. р. від-
будеться у залі театру Ріжнородностей велике
святко в честь Софії Русової. Подробіці подадуть
афіші.

— 3 музичного життя. В рамках свята для
вшанування 80-ліття уродин Софії Русової від-
будеться у п'ятницю 3. IV. ц. р. в год. 7.15 веч. у
залі Театру Ріжнородностей концерт учениць
проф. Гали Левинської. Участь беруть піаністки:
Лідія Дудко, Надія Калинович, Марта Колтушок,
Марта Кравців, Ірина Селезінка і скрипка Ле-
ся Деркач, уч. проф. Москвичева.

— Молодь української державної гімназії в Пе-
ремішля відсвяткує пам'ять Т. Шевченка концер-
том, що відбудеться 30. ц. м. у власній залі. Поч.
18. год.

— Сокольський вечір уладжує руханкове Т-во
„Сокіл III“ у Львові в неділю, 29. ц. м. в залі За-
хоронки при вул. Городецькій ч. 95. Початок
год. 18.

— Традиційний „Солодкий Базар“. Кругок Р.
Ш. ім. Гавни Барвінок у Львові влаштує тра-
диційний „Солодкий Базар“ у Велику П'ятницю,
10. квітня ц. р., від 9. год. рано до год. 19. До
Вас, дорогі громадяни, й до Вас, бузні учениці
літньої школи ім. Т. Шевченка у Львові, а також
до всіх симпатиків Круга звертаємося з гаря-
чим проханням: підпомогти наш базар, як шче-
року, Вашими дарами. Пам'ятайте, що з б'єге до-
хід призначений на вдержання найдавшої укра-
їнської школи Р. Ш., а також і на допомогу для
бідних учениць Вашими жертвами дає під-
тримку важкій національній установі, а дво-
соткам дітей дає спромугу покінчити науку в
Рідній Школі. Дяки в натураліях, або грошеві
прохаємо слати на адресу: Кругок ім. Гавни Бар-
вінок, Львів, Можницького 12. Побажані: м'ясо-
ва, дріб, паски, печиво, бабки, торти, солодощі.

— За Старшину Круга: О. Ціпановська, голо-
ва, Д. Вергановська, писарка

— Перші у нас представлення діточих опер
відбудуться в днях 3., 4. і 5. квітня (п'ятниця,
субота, неділя) пополудні в год. 3.30 в залі Те-
атру Ріжнородностей. Заповіджені вистави в
днях 1-го і 2-го квітня не можуть відбутися з
огляду на приготування до ювілею С. Русової
2-го квітня. „Діточі опери“, а саме: „Червона
Шапочка“ Кюї (написана, до речі, для останньо-
го російського царевича і йому присвячена) і
„Лисичка, Котик та Півник“ нашого Стененка
будуть першою того роду імпрезою у нас. Ве-
лике зацікавлення нею не тільки поміж шкіль-
ною молоддю, але й серед старшого громадян-
ства вказує на те, що ідея влаштування діточих
опер, піднята „Рідною Школою“, була дуже на-
часі і що всі замічені вистави будуть мати ве-
лику фреквенцію. За білетами вступу зголошу-
ватися до Редкції „Світа Дитини“, вул. Зімор-
вича (ріг Коральницької), телефон 257-87. При
вступі перед самою виставою білетів не буде
можна дістати.

— Регіональний музей має повстати в Дубні.
Збирати до нього мають пам'ятки з дубен-
ського повіту, з часів козацьких воєн та пов-
стань Косцюшка, листопадового та січневих.

— Для конкуренції з Маслосоюзом. Як пові-
домляє „Всхлуд“, в підляцькому повіті земітний
в останньому часі оживлений молочарський
рух. У Польській Волі (грім. Вишнівчик) від-
крито польську районну молочарню, що мі-
ститься в людному домі, займаючи п'ять простор-
них обійшій. Відкриття молочарню підляцький

ПРИ БОЛІ ГОЛОВИ

Аспірина, тепер

препарат краєвий.

ASPIRINA

Можна дістати у всіх аптеках.
Ціна за 6 табл. тепер уже тільки
зол. 0.90, за 20 табл. зол. 2.25.

староста Вл. Сардецький в асисті пос. Жибор-
ського, польського духовенства і вчителства.

— Менші доходи, більші пенсії. Міська рад-
у Львові підвищила пенсії президента міста із
1.251 зол. до 2.100 зол., а віцепрезидентів із 700
до 1.500 зол. місячно. Вправді доходи міста в о-
станніх роках значно зменшились, однієї мі-
ська рада уважає становища президента і віце-
президентів такими важкими, що рішили з
них віддати ніж досі вклатити.

— „Товариство школи людей“ проявляє
дальше планову діяльність у Сх. Галичині. Зо-
лочівський повіт поділено на такі організаційні
осередки: Білий Камінь, Гоголи, Красне
Кутір, Олеско, Сасів, Соколіва, Скарява і
Золочів. Крім того мають повстати дальші осе-
редки в Підгірцях, Колотів, Ланьків і Новосі-
лах. У Станіславівщині створено станицю Т.
Шк. Л. у Журниках. Оживилася теж філія цього
тва в Чорткові, що розпоряджає маєтком вар-
тості 140.000 зол.

— Наука в ліцеях. Міністерство освіти вила-
дило вже програму навчання для ліцеїв, що ма-
ють заступити дотеперішні 6 і 7-му класу
середніх шкіл. У ліцеях наука буде значно поши-
рена. Замість дотеперішніх двох чужих мо-
буде введена мова третя. У ліцеях класичного
типу крім латини буде обов'язкова наука грець-
кої мови.

— Новий „польський дім“ побудовано в Тис-
мениці пов. Товмач. Дім є поверховий і має
кімнати та простору салю на 500 осіб.

— Напад на адвоката. У п'ятницю вечором на
адвоката д-ра Степана Булика в Сколім, як він
являвся до своєї хати при вул. Пів-
удського, напало двоє людей та вдарили двоє
з голову. Д-р Булик здогадується, що то були
особи, проти яких він веде судові справи. По-
ліція веде слідство.

OLEUM PETRAE

„Glimar“

До гігієни волосся

Очищення нафта, зовсім без
запаху, скоро висихає.
Усуває радикально парп-
лі, змінює волосся, має всі при-
кмети знаменитого косметич-
ного засобу.

Заступників шукаємо.

Glimar

Смак з обм. 422.

Львів, ул. Баторія 26.

Понеділок, 30. березня 1936.

У ВЕЛИКИМ ТЕАТРІ бонова вистава

Ціни найнижчі! Бонові знижки важкі.

„Пригода в Гранд Готелю“

оперетка Абрагама з І. Кульчицькою

— Хмароліт у березні. Над Самбірщиною перетягла 27. п. м. велика буря з хмароломом і громовицею. Хуртовина лютіла найсильніше над Старим Самбором, де грим убив два коні і поранив двоє людей, що працювали в полі. Місцями падав град. Злива ушкодила дороги та мости, а буря знищила на значному просторі телеграфні дроти. Перед бурєю було на самбірському Підкарпатті літнє тепло, після бурі сильно похолодило.

— Краєва хроніка. В будинку окружного суду в Перемишлі вибухла пожежа і знищила одну кімнату президентського бюро. Причиною вогню була лиха будова коминів. — У Воєм Якубовій пов. Дрогобич Андрієві Кулинякові хтось украв із скарби 7.000 доларів, які він привіз з Америки, щоб купити собі землю. — Біля Печеніжів пов. Коломия згоріло 7 гектарів державного лісу. — Крізь границю біля Снятина переїхав з Польщі до Палестини транспорт жидівських емігрантів. — Касієра суспільної забезпечення в Дубні, Германа Каненберга внаслідок на 2 роки зв'язавши за спронеження 1.700 зол. — В Нов. Іванчицях пов. Луцьк згинув у малій трагічній смертю Олександр Мизаревич, кинений транспортним поясом між колес.

— Комуністичний гурток закладиувала поліція в Станіславові. Арештовано Саломона Ляста, торговельного помічника, Ефреїма Фішля, годинникаря, та сестри Сару, Ірину й Іву Райхман, абсолютні торговельної школи. Всі займалися комуністичною агітацією.

— Число медведів у Польщі. На основі останніх обчислень, які пересели локотські кола, на терені Польщі живе тепер 275 медведів. З того на східні Карпати припадає 256 штук, на Полісся 15, а на Тетри 4 штуки, які часто переходять на чехословацьку сторону.

— Аскураційні ошуканства. Перед окружним судом у Тернополі відбувся процес Владислава Кшецьковського, б. аскураційного урядовця в Зодочеві, що побрав аскураційне відшкодування в сумі 3.770 зол. і 2.460 зол. за фікційні пожежі в Краснослідах і Чинках. Разом з ним засідли на лаві обвинувачених Ольга Пештакова, приятелька Кшецьковського, що помагала йому в ошуканстві, та Ян Поляк, б. аскураційний урядовець з Тернополя, що хотів побороти аскураційне відшкодування за фікційну пожежу у Веселівці, одначе цього наміру не виконав. Кшецьковського засуджено на 3 і пів року зв'язиці, Пештакову на 2 роки, а Поляка на 6 місяців, усіх з утратою громадянських прав.

— Поліція вимушувала зізнання. Окружний суд у Пінську на вийшовій сесії в Косові розглядав справу поліцистів Боровського, Чесака і Богданського, обвинувачених у вимушуванні зізнань. Розправа виказала вину поліцистів і тому першого з них засуджено на 2 роки, а двох других по року зв'язиці з пристосуванням амністії.

— Трагічний скок двох летунок. На дзетовищі під Москвою пописувалися дві комсомолки, Люба Берлін і Тамара Іванова, скачучи з літаків на висоті 2.000 метрів. Їхні скоки були дуже ризикові, бо 1.800 метрів летіли стрімголов із замкненими легкопадами, які отримали шойно на 200 метрів понад землею. Хотіли побити рекорд, обі летунки за пізно отворили легкопади і попадали як кулі на землю, вбиваючись на місці. Вони належали до найвідважніших совітських пілотов. Люба Берлін виконала при допомозі легкопаду 49 скоків, її товаришка 46.

— Катастрофальна зустріч двох кораблів. На Атлантичному океані недалеко північно-західного побережжя Англії затонув французький корабель „Боре“, ударившись серед моря з еспанським кораблем. Із 22 людей залогів 20 кинулося у воду і півтора години розпучливо пробували держатись на поверхні води. Капітан корабля з двома моряками дісталися до Уельсу у графстві Норфолк. Французький корабель „Кадуцеус“ урятував двох моряків. Доля інших покищо невідома.

— Летунські катастрофи. Біля Ліндгерсту у графстві Гемпшир розбився літак, що пробував осісти на лінійній поліні, причому згинувло 5 осіб. — Поблизу аулькану Полокатепедь у Мексику згорів пасажирський літак, причому згинувло 12 осіб. Між пасажирями були князь Адольф і

княгиня Єлисавета Шавьбург-Ліпе. — Над латвійським майданом у Ясцях під Бидгощем військовий літак дістася у короткості і впав на землю, розбиваючись на дроти. Пілот капітан Шулц і обсерватор штур. Корсак згинувли на місці.

— Вулиця негуса. Мешканці одного з передмість Білгороду, що зветься Нов. Београд, без дозволу міської ради надали головній вулиці тієї ділянки назву абісінського цесаря Геїле Селасіє.

— Досліджують тайну довговічності. Мадярське статистичне бюро переводить анкету, щоб прослідити тайну довговічності. До всіх мадярських громадян, що переступили 90-й рік життя, статистична влада вислала відповідні квестіонарі, що складаються із 63 запитів. На кожний запит всі довговічні мешканці мають дати докладну відповідь. На основі одержаних відповідей бюро хоче устійнити бодай загальні умовини, що сприяють довголітньому життю.

— Літературні нагороди в Болгарії. Літературна секція мства освіти в Софії признала за 1935 р. літературну нагороду 10.000 левів, Тодорові Влашковому за його спогади „Мое життя“. Влашков, почесний голова т-ва письменників, минулого року святкував 70-ліття уродин. Спогади його дуже цікаві, як літературні, політичні та культурні причини духового розвитку Болгарії. Театральну нагороду одержали Добри Неміров, Дим. Гімджієвський та Іван Балканов. Крім того одержали нагороду за літературу для молоді Дора Габе, Добри Неміров, Асен Развистіков і Сметозар Димітров.

— Торговля йорданською водою. При обряді хрещення наймолодшого англійського принца, зина князя Кенту, вжито води з ріки Йордану. Одначе також значні смертельники в Англії мають змогу дістати правдиву йорданську воду. Одна лондонська фірма, що торгує церковними речами, продає теж йорданську воду, яку спроводжує у запечатаних флашках із Палестини. Окремий документ гарантує її оригінальність. Торговля йорданською водою приносить неабиякий зиск, коли зважити, що одна її флашка коштує в Лондоні пів фунта штерлінгів (коло 13 зол.), хоча наповнення із самої ріки не коштує майже нічого і її імпорт вільний від мита. Одинокі кошти імпорту зводяться до ціни флашки і коштує транспорту.

— Сенсативне відкриття проф. Штайнаха. Як повідомляє „Наес Вінер Журнал“, відомому віденському вченому проф. Штайнахові удалося зламати гормон, що усуває сексуальні заборони у мушкетерів. Після інекції цього гормону вислід лікування виступає вже в другому тижні. При повторюванні інекції успіх триває півтора року. Цей сенсативний успіх є завершенням експериментів, які від довшого часу ведено у фізіологічному відділі біологічного заведення віденської академії наук. Проф. Штайнах відомий досі із своїх лікувальних метод, що мають на меті відмолодити людський організм. Нове його відкриття має не менше далекого значіння в науці медицини.

— Відмолодили міліонера. Ньюйорська преса повідомляє, що 99-літній міліонер Рокефелер піддався операції задля відмолодження. Операція, до якої ажито залози із двох малп, удала. Не зробила очевидно з нього молодика, але дозволила Рокефелерові прохажуватися і займатися дальше інтересами.

— Рікні вістки. В Палестині мають відкрити на днях палестинську радіостанцію. — На станції Калінів (Росія) наїхав паровіз на групу робітників, причому згинувло кільканадцять осіб. — У Красноярську засуджено за шпигунство в користь Японії начальників залізничних магазинів, Брайлака і Вічуріна, на розстріл, а кілька інших осіб на довічне ув'язнення.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“

Львів, Ринок 10. Тел. 229-26.

Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи

по найдешевших цінах!

ДИВОГЛЯДИ.

ДИТИНА ІЗ ЗРОСЛИМИ УСТАМИ

У Стокгольмі у шпиталі прийшли на світ нормальна дитина, яка мала зрослі уста, які не могла відчинити губи. Губи були зашкварені боліною. Треба було зробити операцію, щоб відкрити уста.

НАВІЖЕННЯ ТАНЦЮРИСТ НАВІЩОВ СВІТА ПУБЛИКУ.

До Канштадту прийшов світовий танцюрист Альфредо Фернандо. Там танцював на вечірній без перерви, але майже без одиторів. Танцював і мешканці зовсім не цікавилися танцями. Танцював і білий Фернандо згадував свої успіхи в Нью-Йорку. У виступенській залі на Малісон Сімпсон він протанцював 21 день і 21 ночей з безперервним часом півтора мільона глядачів, що заступ на це відновили від 5 центів до 1 долара. Міліонери, що сиділи найближче, платили ще більше, та курили дорогі цигари, 40—50 штук за вечір, щоб перетанцювати ніч. Танцював і нестомим Дон Альфредо. Він переробив з собою 8500 танців з 5000 різними ліриками. Найкращими були там славні фільмові лірики з Пікфорд і Ліліан Гарвел. В останній день танцював від 25 до 50 дол. чи Дон Альфредо, що похвалитись багатьма вальсом. У 15-й „король вальсов“ Оберландер запропонував йому 150 дол. за відновлення танцю і Альфредо прийняв при оплесках 20.000 розрадіти танцю. Танцюристів і пів, танцюючи, зливали себе в терською водою та змащували саліциловою мазю; нікуривав 300 папіросів щодня і ще для танцю змінював білизну, яку діставав від річки йорданською водою. Від жінок діставав 5000 листів, аби танцювати з ними. Але всі ці листи, крім кривавих і читали його життя. Після виступу в порядку його засипали квітами, лаврами і дукатами. Ось днів підписували автографи своїм фанатикам і за кожний підпис діставав голландський годинник. Він похвалитись своєю виступом у Йогансбургі, де приготували на його честь ву. Але здається, що у Південній Африці танцюють більше терською водою, ніж у Нью-Йорку.

„ГМІНД“

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні заворушення. Хто хоче знати, що воно значить, нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського
під наг.

„ГМІНД“

Книжка має 304 сторінок друку і двохбачну окладку та коштує тільки 2 зол., з чого товою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діло“,
Львів, Ринок 10.

Дописи.

КОПИЧИНЕЦЬКА

Шевченківські концерти. На поклик звалився і в „Просвіту“ уладили читальні у цілому ряді на виступ у 75-літній роковині смерті Т. Шевченка. В програмі концертів входили реферати про життя і творчість Т. Шевченка, декламації творів поета і виступи читальних хорів, які в останньому часі зростають. На виступ на тих обходів у честь Т. Шевченка улажує філа Т. „Просвіта“ при співучасті читальні з Кошичинської Рівнини, зі Сухоставу, з Гадкинової, Т. „Бог“ і „Пічинець“ і Т. „Сільський Господар“ з Явочина. Читальню перед кількома роками розвинула концерт, який відбудеться дня 5. квітня о. р. в 10. годині в залі Народного Дому в Кошичині. В цьому концерту вийдуть збірні виступи кількох читальних товариств Т. Шевченка, збірні декламації і збірна продукція поодиноких хорів і оркестри. Громадський повіту і Кошичинець повинні масовою участю показати своєї глибокої пошани пам'яті генія України.

ТЕРЕШОВИ

Концерт у 75-ті роковини смерті Т. Шевченка. Дня 8. ц. м. місцева чит. „Просвіта“ уладила концерт на 75-х роковин смерті Т. Шевченка, на який виступає вступне слово д-ра А. Заплатного, а після цього о. Нагаєвського з Залая, хорів і музикантів з декламацій, які виконали добре. Цей концерт і декілька коротеньких повторили при вілних виступах і в місцеве громадянство і селянство з суботі і в обидвох святах численну участь.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Антон Дотоский: **БУЛО КОЛИСЬ НА УКРАЇНІ.** Епічний оповідання. Ш. Ростиславич, Вітебу й Києво-Могилянська. Петро Андрусів, Бібліотека „Нашого Пристанища“, ч. 7. Львів 1936, стор. 79, 87.
 А. Оганісевич: **„СВІТАНОК“**, поезія. Львів 1936, Вид. „Світло і Сила“, ст. 48.
 Юрій Лиза: **НОТАТНИК**. Новели. Львів 1936, Вид. „Народний Стан“, ст. 144.

ЖУРНАЛИ:

ВІСНИК ЛУТУ, щомісячно присвячене лутовим справам, поезії й музиці. Р. XI, ч. III, за березень 1936, Зміст: Лютий Шевченка і скупаймо його творчість! — Пригадайте на лутовий руханково-спортивно-організаційний курс — Н. Порай: Зміст теперішнього міжнародного конгресу — Чому Лутовий Святий 24. травня 1936 повинен бути великим? — З життя Лутових Організацій.
ЖИВАЯ МЫСЛЬ, караторуський журнал політики і культури. Прага, ч. 14-15 за січень-лютий 1936. Журнал містить статті в моєй російській та українській.
ЖИТТЯ І ПРАВО, вісник теорії і практики. Львів, березень 1936. Р. IX, ч. I. Зміст: Мр Ярослав Палах: Лутовий процес Гетьманщини XVIII в. — Мр М. Лушчинський: Допустимість зношення по постановам ч. II, ч. 4 (ст. 442). — ХІІІ. Загальні Збори С. У. А. — Др Л. Тимоненко: На маргінесі варшавського процесу. — Трагедія адвокатури. — К. Л. Кутик мови. — Л. Г. Нова конституція і суди присяжних. — В. Лищинич: Нові закони і реформи. — З діяльності С. У. А. в Тернополі. — Бібліографія. — Посмертні агапки. — Всичина.
МІСНОНАР Пресвятого Ісусового Серця. Жовква, квітень 1936. Р. XXXIX, ч. 4.
НАШ СВИТОГЛЯД, науково-виховний журнал. Стрий, 21 березня 1936. Р. I, ч. 7-8.
ДОБРЕ НАСІННЯ ЛИШЕ З ДОБРИХ ВИСАДКІВ. Прозаїк Степан Ціба в городі й полі, на рік 1936. Стрий-Маринівка. Стор. 32, ф. 6.

Присилайте передплату!

ІЗ СВІТОВОЇ ПАНОРАМИ.

Анкета про Льюкарно та війну.

Французький ілюстратор тижневик „Марієт“ зробив анкету між пересічними громадянами на актуальну тему Льюкарно. Він звернувся до різних читачів щоденної преси з такими питаннями: 1) Що таке Льюкарно? 2) Що ви думаєте про Бріана, Гітлера й Англію? 3) Чи вірите, що Ліга Націй може зміцнити мир? Головні доставці буюм м'ячотра Паранона (сипи його члени бойової організації „Круа де Фе“) відповіли:

— „Льюкарно — договір заключений з Італією проти Німеччини. Жаль, що Бріан і Шоанкар вже не живуть. Їх нема ким заступити Гітлерові вірити не можна. Англіїці думають тільки за свої інтереси“.

Трамвайний кондуктор сказав:
 — Бріан — єдиний чоловік, невідкупний фабрикантам герман. Гітлер потребує війни, щоб утриматись при владі. Вої мої товариші думають так само.

Молода красуня зашебетала:
 — Льюкарно — це італійський юрист, що записав велику студію. Він помер давно. Бріан мав чудовий голос, але він так був підозріливий. Гітлер дуже небезпечний. На народи, які порушують договори, треба накладати грошеву кару.

Власник кіоску з газетами:
 — Льюкарно — договір, підписаний у тому місці, де Наполеон виграв битву. Бріан хотів за багату доброту і тому його знищили. Гітлер не їсть м'яса і невгамовний. Навіть, коли він щирий, не можна вірити його дорадам. Я вірив у Лігу Націй до війни з абсолютизмом. Тепер ніщо не стримає Німеччини від війни.

За прикладом французького журналу, зробив я собі теж анкету між пересічними громадянами. Мене цікавили такі три питання: 1) Чи буде весна і коли? 2) Чи буде війна і коли? Чи вірите, що буде нам ліпше?

Гемороїди
 є причиною злого самопочуття
 и т. п. Треба конче усунути
 ті дошкульні терпіння. При
 гемороїдах виживаємо

Anusol
 „Goedeeke“
 МОЖНА ЛІСТАТИ В АПТЕКАХ
 2 чопки 5 зод. - 6 чопки 3 зод.

Сторож з моєї каменниці сказав:

— Я читав, що все, що діється на землі, залежить від плям на сонці. Як буде весна з плямами, то і війна буде скоро і скінчиться, як сонця. Чи нам буде ліпше, то ми повинні знати. Бо читає газети, а точі газети...

Пригадав собі, що я працюю в газеті, запустив і каже: „О, спитайте ліпше пана радника“.

Радник зі сусідньої каменниці сказав:
 — Мій пане! Я за старий, щоб цікавитись такими дурницями, як весною. А до війни таж мене не візьмуть. Ми воюємо все з усіма на всі фронти. І на кожнім разі нам гірше.

Моя гарна знайома, що живо цікавиться всіма нашими громадськими справами і закордонною політикою, сказала:

— Щодо весни, то мусите мені дати карту до кінця, бо я мушу... Це зрештою вас не обходить Війна? Ага, я згора розсварила із своїм нареченим і мушу йому на злість піти з кимсь іншим до кінця. Чи буде нам ліпше, чи гірше? Певно, що ліпше мати одного нареченого, а другого в резерві.

Я вібрав таких 100 відповідей, аложив до копирти і писав до редакції „Нашої Зорі“ а проханням використати це до чергової статті про тамасонку, або переслати матеріал просто до Отиславови.

Діоген Вочка.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича
ОДНОВА ВИШНІЯ:
 1. Ш. Лиза з Абисинії.
 2. Ш. Отман Півня.
 3. IV. Діти з Маслосою.
 4. IV. Горі говорять.
 5. IV. Імаліди.
 6. IV. Великий свиткуватиме Театр у Яворі.

Молодий Український Театр „Заграва“.
 29. III. Десятіч — Голгота.
 30. III. Дробич — Голгота.
 31. III. Дробич — дві вистави Голготи: год. 2 і год. 8.
 1. IV. Тустанович — Голгота.
 2. IV. Тустанович — Голгота.
 31. V. підуть вистави в Самборі.

Великий Міський Театр.
 Неділя, 29. III, год. 3.30 поп. АБ. 12-й Шевченківський „Бать у Савою“ виступи і Кузаченко та Каз Дембовського год. 8 веч. АБ. 11. „Трафіла пані генерал“.
 Понеділок, 30. III, год. 8. веч. АБ. 6. Шевченківський „Пригода в Гранд Готель“ виступи і Кузаченко.
 Віторок, 31. III, год. 8. веч. АБ. 14. Прехера „Ваш кореспондент повідомляє“.
 Среда, 1. IV, год. 8. веч. АБ. 14. „Ваш кореспондент повідомляє“.

Театр Річорозностей.
 Великий.

Кіна.

АПОЛЛО: „Черні роки“ в Лізіноку театрі.
АТЛАНТИК: „Капітан Бхад“ (Олівія Геллен і Ероль Фліні).
ВАНДА: „Кохання Фрайля Доктор“, „Ляка темперамент“.
ГРАЖИНА: „Шалений поручник“ Бутке Фрейлі.
КАЛІНО: „Фліп і Фліп як поліцаї“, „Ляка військової маринари“.
КОЛІЕН: „Спогади детектива“, реж. „Де нашою“.
КОРЕННИК: „Невіданий промінь“ (Борис Карлов) і колірова гротеска: „Шалений Петрусь“.
КАРУСІВКА: „Невіданий промінь“ (Борис Карлов) і колірова гротеска: „Шалений Петрусь“.
МІРАЖ: „Чортівна сподука“ в Джозе Матіко, „Зілля серце“ в Джанетю Істор: „Чародій Фарелем“.
МУЗЯ: „Ляка“ і „Павло Веселі“.
НАКС: „Голгота“.
НАЛІ: „Відень, місто моїх мрій“, „Мрія Башкірїєв“ із Сехе Саліка.
РАЙ: „Із Експаненція шофер“.

СВІТ: „Бать у Савою“ та гротеска: з Мілі Мале.
СТИЛЕВЕ: „Граф Монте Хрісто“ й ревія.
ТОН: „Збігаєць із Яви“.
УТІХА: „Романов“ і ревія.
ХИМЕРА: „Золотокопий шибеник“

ФОТОПЛЯСТИКОМ.
 (пз. Марійська 5.)
 НьюЙорк.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Закордонне радіо.

Неділя, 29. березня 1936.
 Відень (506,8) 11.45, 12.35 Концерт, 15.40 Квартет, 17.45 „З міста моїх мрій“ концерт орк., солісти, 19.20 Давня музика, Братислава (298,3) 18.15 Мадридська камер. музика, 20.00 „Колиб і був короле“ хом. оп. Адама, Кошиці (259,1) 18.00 Савоно-муз. ауд. для Закарпаття, Прага (470,2) 9.25 Салон. квартет, 10.45 Жин. хор. 12.29 Концерт оп. орк., 19.10 Військ. орк., Париж (2618) 13.00 Орг. музика, 13.00, 15.45 Концерт, 20.30 Спів, 11.00 Літ. аудіція, 21.45 „Ле балет де монда оксиденталь, ірл. песа, Білгород (437,3) 12.00 Хор, 20.00 Нар. сербський вечір, Берлін (356,7) 11.30 Баляди відсп. Гансхільд Кенігсбургерсен (1571) 9.00 Безжурний поранок, капеда, 15.00 Любовна казка в нар. піснях, Ляйпціг (382,2) 11.00 Година нар. пісн., 15.00 стар. пісні й танки, Мінхен (405,4) 9.30 Скрипка, 10.30 Нар. музика, 15.05 Солісти, пісні й форт., Будапешт (549,5) 12.25 Оп. орк., 17.00 Салон. музика, 20.10 Опереткові жельоди, 22.50 Циг. музика, Мліяно (365,6) 11.30, 12.15 Скрипка, 13.10, Вес. муз. ауд., Рим (420,8) 17.00 Симф. концерт, 20.35 „Шілі Верд“ оперетка Валентіна та Таліафіері.

Понеділок, 30. березня 1936.

Відень (506,8) 16.05 Солісти (муз., спів), 20.00 Симф. концерт, М. Грубер сопран, 23.10 Сучасна австр. музика, Братислава (298,3) 17.15 Скрипка, 19.30 Нар. пісн., Прага (470,2) 12.35 Легка музика, спів, 17.40 Сп. ресіталь, 18.25 Романтична фантазія, Пфаффера — форт., 20.55 Літня казка, симф. поема Сука, Париж (1648) 12.00, 13.15, 18.30 Концерт, 15.30, 21.00 Спів, 21.45 Камер. музика, пісн., поезія, Білгород (437,3) 16.20, 16.40, 20.00 Пісненьки, пісн., 22.20 Скрипка музика, ресіталь, Берлін (356,7) 14.15 Легка музика, 18.00 Мистецт. оперетки, 19.15 Концерт, Кенігсбургерсен (1571) 14.00, 16.00 Музика, 20.10 Улюб. муз. ушторки, Ляйпціг (382,2) 16.30 Музика на давніх інструментах, пісн., 19.00 Симфонія Бетовена ч. VII, Мінхен (405,4) 14.00 Квартет на скр., альту, віолончелю та гітару Паганіні, 19.15 Камер. концерт, Будапешт (549,5) 12.05 Форт. ресіталь, 13.00, 21.00 Циг. музика, 17.00 Класичні танки, орк., 18.25 Віолонч. ресіталь Попова, Мліяно (365,6) 11.30, 13.20 Легка музика, 17.15 Скрипка, 20.45 „Граф Люксембург“ оп. Легара, Рим (420,8) 12.30 Легка музика, 20.35 Арфа, 21.45 Концерт.

Віторок, 31. березня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.00 Концерт, 15.20 Концерт для дітей, 17.25 Релігійна музика, 20.00 Історичні австр. військ. марші, орк., 22.10 Форт. ресіталь, Братислава (298,3) 17.50 Мадридський нар. пісн., Брно (325,4) 18.30 Оп. арії нин. Коларова, Кошиці (259,1) 16.10 Концерт, 18.00 Сп. ресіталь Останчук-Науменкової, 19.10 Військ. марш, пісеньки, Прага (470,2) 12.55 Салон. музика, 17.20 Концерт (у програмі Тріо Фадур Двожика), 20.00 „Дуриш“ оп. Ферстера, Париж (1648) 18.30 Концерт, 21.45 „Ля Гает де Монмарт“, Білгород (437,3) 16.50 Хор, 21.15 Веселий концерт, Берлін (356,7) 19.15 Соната на скр. і форт. Бусоні, 20.10 Вок-муз. концерт, 22.15 Концерт скандинавської музики, Кенігсбургерсен (1571) 14.00, 22.50 Музика, 18.00 Хор, Кельн (455,9) 19.00 Пісні Піфшера в супр. форт., Ляйпціг (382,2) 16.30 Форт. варіації трьох століть, 22.20 „Перетень Нібелюнга“ оп. Вагнера на спів, Мінхен (405,4) 16.50 Сучасна музика, 20.10 „Герр Данцоль“ оп. Р. Зігеля, Будапешт (549,5) 17.00 Салонна музика, 18.30 Циг. музика, 20.00 Концерт шведської музики, 22.50 Сп. ресіталь, Мліяно (365,6) 11.30 Легка музика, 21.25 Хор, Рим (420,8) 13.10 Легка музика, 20.35 „Парсіфаль“ оп. Р. Вагнера.

Львівське радіо.

Неділя, 29. березня 1936.

9.00 Радіоша ауд., 10.00 Молитва в опері, гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театральна вистава, 12.15 Музичний поранок, оркестра, спів; у перерві ок. 13.00 год. „Граніца“ епізод із пов. Софі Надковської, 14.00 Літ. ауд.: Невідомі Сякевичеві рукописи, 14.25 Щось для кожного, гр. пл., 15.00 Огляд ринку різних продуктів, 15.15 Справа змелярства, 15.25 Легка музика, 15.35 Вперше перед радіом — сімська яд., 16.00 „Як я розмовляю з моїм псом“, оповідання для дітей, 16.15 Хор Юранда співає пісеньки, 16.40 Гутірка, 17.10 Сто тактів музики, 18.15 Театр Уяви: „Саломея“ І. Мавна, 19.10 Спортові вістки, 19.15 Релігій. концерт, 19.30 Маріо Чеззі — гр. пл., 19.45 Що читати — збірне видання творів Ст. Бжозовського, 20.00 Симф. концерт, орк., спів, 20.45 Війники в творі Н. Писудського, 20.50 вечірній денник, 21.00 Як веселі львівські хлопці, 21.30, 21.45 Спортові вістки, 22.00 Трансмі. з Берліна: Розривкова музика, 23.00 Танк. музика з гр. пл.

Понеділок, 30. березня 1936.

6.30 Радіоша аудіція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Радіоша денник, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Дня шкіль, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудняний денник, 12.15 Фейл: Аматорський театр на провінції, 12.25 Хроніка Рини: Вагнера з гр. пл., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Про чорний камі, гр. пл., 15.15 Експорт, 16.20 Бірка, 16.30 Тріо, 16.00 Легка іміжкова мова, 16.15 Хроніка Фр. Шуберта з гр. пл., 16.40 Хроніка поезії, 16.45 Гутірка: Моральні наслідки безробіття могоді, 17.00 Основні відомості на Шляську, 17.10 Легка музика з гр. пл., 17.20 Театр Уяви: „Саломея“

НОВІ ВЕСНЯНІ МОДЕЛІ

SALAMANDER

Щоби дати змогу кожному купити ориг. обуви „Саламандра“, обнизили ми значно всі ціни.
ЛВІВ. ЛЕГІОНІВ 11.

З друкарні Вид. Співки „Діло“, Львів, Ринков. №